

بررسی موانع و محدودیت‌های داخلی سرمایه‌گذاری خارجی در ایران (مطالعه میدانی ۳۰۰ طرح سرمایه‌گذاری خارجی تحت پوشش قانون سرمایه‌گذاری)

واقف بهروزی مفروزلو

دانشجوی دکتری سیاست‌گذاری عمومی دانشگاه آزاد اسلامی، تهران مرکز (نویسنده مسئول)

Vaghef.beh@gmail.com

علیرضا سلطانی

استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، تهران مرکز

Soltani12@gmail.com

مسعود میرزا‌بی

مدرس دانشگاه نور طوبی

masoudmirzaei46@gmail.com

چکیده

در سال‌های اخیر، کشور ایران در کنار سایر کشورهای جهان و با توجه به امتیازات ویژه سرمایه‌گذاری خارجی تلاش‌های زیادی برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی به عمل آورده است. برغم این تلاش‌ها، با توجه به پتانسیل‌های فراوان، ظرفیت‌ها و موقعیت ژئو استراتژیک ایران در مقایسه با کشورهای دیگر دارای پتانسیل‌های ضعیف و نامناسب، نتیجه شایانی حاصل نشده و میزان جذب سرمایه‌گذاری خارجی ایران، نسبت به توانمندی‌های آن، بسیار پایین بوده است.

این موضوع یعنی تلاش زیاد و عدم کسب نتیجه متناسب، به چالش اساسی پیش‌روی تصمیم‌گیرندگان اقتصادی کشور تبدیل و بررسی‌های متعددی برای آسیب‌شناسی این موضوع انجام شده است. از یک‌سو، مطالعاتی به این نتیجه رسیده‌اند که با توجه به فضای سیاسی بین‌المللی، به ویژه تحريم‌های بین‌المللی اعمال شده در سال‌های اخیر باعث می‌شود تلاش‌های ایران به نتیجه درخواست توجیهی نایل نشود و مخالفان نظام ایران از هر گونه ابزاری استفاده می‌کنند تا مانع سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذاران خارجی در ایران شوند. از سوی دیگر، عده‌ای معتقدند موانع و محدودیت‌های داخلی و بوروکراسی زاید اداری مانع جذب سرمایه‌گذاری خارجی می‌شود و چنانچه این موانع برطرف شود، جذب سرمایه‌گذاری خارجی ایران بیشتر می‌شود. نقطه اشتراک هر دو طیف صاحب‌نظران مذکور، این است که هیچ کدام تاکنون به صورت میدانی بررسی نکرده‌اند که وضعیت طرح‌های سرمایه‌گذاری خارجی در ایران چگونه بوده و علل عدم موفقیت آنها در چه زمینه‌ای است؟

این پژوهش ضمن توجه به عوامل تأثیرگذار در جذب سرمایه‌گذاری خارجی، همچنین، آثار مثبت و منفی سرمایه‌گذاری خارجی بر کشور می‌بین، بیش از ۳۰۰ طرح سرمایه‌گذاری خارجی را یکایک و به صورت میدانی مورد بررسی قرار داده و موانع پیش روی آنها را شناسایی، بررسی، پالایش و تحلیل نموده است.

طبقه‌بندی JEL: F31, F23, F21, E22

واژه‌های کلیدی: اقتصاد ایران، محدودیت‌ها، سرمایه‌گذاری خارجی و سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی.

۱. مقدمه

با توجه به نقش مهم سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی، همه کشورها برای جذب این نوع سرمایه تلاش می‌کنند. بازار جهانی جذب این سرمایه‌ها، بسیار رقابتی است. این رقابت به ویژه میان کشورهای در حال توسعه، با توجه به لزوم دستیابی سریع به توسعه و کمبود منابع ملی، بیشتر است (شاه آبادی و ...).^{۱۳۸۵}

در دهه‌های اخیر به طور میانگین حدود ۱۲ درصد از تولید ناخالص داخلی کشور به سرمایه‌گذاری اختصاص یافته است (حسین‌زاده بحرینی و ...، ۱۳۸۳). میزان سرمایه‌گذاری خارجی به عنوان یکی از اصلی‌ترین شاخص‌های اقتصادی کشورها به شمار می‌رود. اما کشور ما در این مهم با توجه به پتانسیل‌ها و ظرفیت‌های خود جایگاه مناسبی در جهان نداشته و در جهت شناسایی دلایل این عقب‌افضادگی نیز عزم مشخصی در کشور شکل نگرفته است. بنابراین، ارزیابی و آسیب‌شناسی موضوع سرمایه‌گذاری خارجی در ایران به صورت عملیاتی و کاربردی و تلاش برای ارائه راهکارها و رفع موانع و محدودیت‌های سرمایه‌گذاری خارجی ضروری به نظر می‌رسد.

نوشته حاضر، به بررسی موانع و مشکلات سرمایه‌گذاری خارجی پرداخته و با مردم نظر قرار دادن هدف، ضمن اشاره به مبانی نظری در باب سرمایه‌گذاری خارجی، مفاهیم مرتبط با آن، شرایط و عوامل مؤثر بر جذب آن و آثار سرمایه‌گذاری خارجی بر کشور می‌بازان، به صورت خلاصه، به پیشینه سرمایه‌گذاری خارجی در ایران اشاره می‌نماید.

در گفتار اصلی این بررسی، نتایج بررسی‌های میدانی موانع و مشکلات سرمایه‌گذاری خارجی در ایران به صورت دسته‌بندی و پالایش شده، ارائه می‌گردد. اطلاعات مورد استفاده در این پژوهش از گزارشات دستگاه‌های مرتبط با سرمایه‌گذاری و آمار موجود سرمایه‌گذاری خارجی در ایران و به ویژه بررسی میدانی بیش از ۳۰۰ طرح سرمایه‌گذاری خارجی تحت پوشش FIPPA^۱، از سال ۱۳۹۳-۱۳۷۲، از طریق بازدید و همچنین گزارشات سالانه مراجع بین‌المللی و نظرات صاحب‌نظران و کارشناسان این حوزه، استخراج شده است.

این تحقیق ضمن نوآوری و جدید بودن روش بررسی و جمع‌آوری اطلاعات، دارای محدودیت‌ها و تنگناهای متعددی بود که برخی از آنها به شرح زیر است:

- پراکندگی جغرافیایی محل استقرار طرح‌های سرمایه‌گذاری خارجی در کشور و ضرورت گزارش‌گیری از وضعیت اجرایی آنها از طریق بازدید و مراجعته حضوری.

1. Foreign Investments Promotion & Protection Act

- تغییر آدرس محل اجرای برخی از طرح‌های سرمایه‌گذاری خارجی در کشور و عدم ارائه آدرس محل مربوطه از سوی صاحبان طرح‌ها و در نتیجه دسترسی نداشتن و یا سختی دسترسی به این طرح‌ها.
- عدم انجام تحقیق میدانی و ارزیابی و بررسی دقیق طرح‌های سرمایه‌گذاری خارجی و موانع و مشکلات پیش‌روی آنها تا پیش از این و کمبود منابع تخصصی و کاربردی مربوط به موانع سرمایه‌گذاری خارجی.
- ضرورت توجه به محافظت از اطلاعات و آمار طرح‌های سرمایه‌گذاری خارجی و عدم تمايل صاحبان برخی از طرح‌ها برای ارائه اطلاعات مورد نیاز.
- زمان‌بُر بودن بررسی میدانی طرح‌ها و تهیه گزارشات آنها، بررسی اطلاعات کسب شده و پالایش و جمع‌بندی این اطلاعات و، همچنین، هزینه‌بُر بودن تهیه گزارش میدانی از وضعیت طرح‌ها و پالایش آنها.

شایان ذکر است که در زمینه سرمایه‌گذاری در ایران آثار علمی متعددی وجود دارد اما اغلب این آثار به صورت توصیفی-تحلیلی بوده و میدانی نمی‌باشد. از جمله این آثار موارد زیر درخور ذکرند: کتاب سرمایه‌گذاری خارجی در ایران، نوشته دکتر بهروز هادی زنوز، سرمایه‌های فیزیکی خارجی و روش‌های جذب آن منتشر شده به کوشش معاونت امور اقتصادی وزارت امور اقتصادی و دارایی، سرمایه‌گذاری خارجی، مفاهیم، تئوری‌ها، روش‌ها، نوشته دکتر احمد جمالی و همکاران، مقاله "علل جذب نشدن سرمایه‌گذاری خارجی و ناتوانی‌های موجود در جلوگیری از فرار سرمایه"، نوشته دکتر فرشید سیمیر، "موانع حقوقی جذب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی" نوشته محمد‌کاظم عمامزاده و همکاران، مقاله لیلا سرافراز با عنوان "اصلاحات اقتصادی و سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در ایران"، پایان‌نامه کارشناسی ارشد آوا کاظمی تحت عنوان "سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در ایران بعد از ۱۹۹۲ با تأکید بر سرمایه‌گذاری مستقیم اروپایی".

در این پژوهش ابتدا ضمن اشاره کوتاه به مبانی نظری سرمایه‌گذاری خارجی و تأمین مالی بین‌المللی، به انواع روش‌های تأمین مالی بین‌المللی، عوامل مؤثر بر جذب سرمایه‌گذاری خارجی و آثار آن بر کشور میزان اشاره و، به طور خلاصه، به آمار و روند سرمایه‌گذاری خارجی در کشور پرداخته و سپس با توجه به بررسی میدانی انجام شده بر روی طرح‌های سرمایه‌گذاری خارجی مصوب، یافته‌های پژوهش دسته‌بندی شده و براساس تعداد و مرجع، موانع و مشکلات در ۱۳ دسته موانع مرتبط با سیستم بانکی، موانع مرتبط با سیستم گمرکی، موانع مرتبط با سیستم مالیاتی، موانع مرتبط با صنعت و معدن، موانع مرتبط با اداره کار، موانع مرتبط با نفت و پتروشیمی، موانع مرتبط با کشاورزی،

موانع مرتبط با ثبت شرکت، موافع زیست محیطی، موافع مرتبط با امور خارجه، موافع مرتبط با بخش بازرگانی، موافع مرتبط با انرژی و آب و موافع متفرقه تقسیم گردیده و موافع سرمایه‌گذاری خارجی آسیب‌شناسی شده و عوامل اصلی و تعیین‌کننده عدم موفقیت ایران در جذب سرمایه‌گذاری خارجی متناسب با پتانسیل‌های مربوطه تعیین گردیده است و در پایان نتیجه‌گیری می‌شود.

۲. مبانی نظری

اساساً ریشه تئوری‌های سرمایه‌گذاری خارجی به نظریات تجارت بین‌الملل بازمی‌گردد و نظریه‌پردازان سرمایه‌گذاری خارجی، نظریات مربوط به این موضوع را در چند دسته و، به طور خاص، در دو دسته اصلی ارائه کرده‌اند. دسته نخست از موضع اقتصادی سرمایه‌داری به موضوع پرداخته‌اند. این دسته از اقتصاددانان از طیف اقتصاددانان نوکلاسیک محسوب می‌شوند. دسته دوم که اقتصاددانان رادیکال هستند اساس نهادها و ساختارهای نظام سرمایه‌داری را مورد انتقاد قرار داده‌اند (حضرنیا، ۱۳۸۹: ۲۸).

یکی از جنبه‌های پرداختن به موضوع سرمایه‌گذاری خارجی نقش، جایگاه و رشد شرکت‌های فرامیتی (TNCs)^۱ و علاقه‌مندی آنها به مقوله سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی است که در چارچوب تئوری بین‌المللی شدن قابل تبیین است. این تئوری را باکلی و کاسون، در سال ۱۹۷۶، و پس از آن هنارت^۲، در سال ۱۹۸۲ تبیین کرده و در سال ۱۹۸۲ کاسون آن را توسعه داد. این تئوری را کاس^۳ در سال ۱۹۳۷، در سطح ملی و، سپس، هایمر^۴ در سال ۱۹۷۶ در سطح بین‌المللی ارائه کردند. هایمر در مطالعات خود دو عامل تعیین‌کننده و تأثیرگذار بر سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی را شناسایی نمود. یکی از این عوامل حذف رقابت بود. عامل دیگر مزیت‌هایی بود که برخی بنگاه‌ها در فعالیت‌های خاص کسب می‌کنند (هایمر، ۱۹۶۷).

باکلی و کاسون دریافتند که شرکت‌های فرامیتی فعالیت‌های داخلی خود را به گونه‌ای سازمان-دهی می‌کنند که مزیت‌های خاصی را ایجاد کنند. تئوری بین‌المللی شدن از دیدگاه دانینگ هم بسیار اهمیت داشت. هنارت در سال ۱۹۸۲ ایده بین‌المللی شدن را از طریق مدل‌های توسعه‌ای بین دو نوع همگرایی عمودی و افقی تبیین می‌کند (دنیسیا^۵، ۲۰۱۰).

1. Transnational Corporations

2. Hennart

3. Coase

4. Hymer

5. Denisia

البته همه نظریه‌پردازان اقتصاد بین‌المللی حضور و نقش شرکت‌های فرامیتی را درباب موضوع سرمایه‌گذاری خارجی با نگرش یکسان مورد نقد و بررسی قرار نمی‌دهند. برخی از آنها، نظر رادیکال به سرمایه‌گذاری خارجی دارند و در این بین نقش شرکت‌های چند ملیتی (MNCs)^۱ را بسیار قابل توجه می‌دانند. ریمون ورنون^۲ شرکت‌های چندملیتی را تجسم عینی تمامی نابهاسامانی‌های موجود در جوامع صنعتی می‌داند. هوارد پرل موتو^۳، در اوایل دهه ۱۹۷۰م، پیش‌بینی می‌کند که بخش زیادی از دارایی‌های جهان تا سال ۱۳۸۵ش توسط ۲۰۰-۳۰۰ شرکت بزرگ فرامیتی تملک خواهد شد (بهنام مجتهدی، مرداد و شهریور ۱۳۷۳).

پل باران^۴ رابطه بین شرکت‌های چندملیتی و کشورهای توسعه‌نیافته را غیرمنصفانه می‌داند و معتقد است که شرکت‌های چندملیتی عمدتاً از طریق تسلط بر منابع طبیعی و بازاریابی این کشورها منافع خود را تأمین می‌کنند و متعاقباً این شرکت‌ها از طریق جذب منابع کشورهای توسعه نیافته جریان صنعتی شدن و توسعه آنها را به عقب می‌اندازند. در مجموع اقتصاددانان رادیکال مناسبات شرکت‌های چندملیتی و کشورهای توسعه‌نیافته را غیرمنصفانه می‌دانند و معتقدند:

(الف) شرکت‌های چندملیتی برای کسب سود بیشتر، تقسیم کار مورد نظر خود را به کشور میزبان تحمیل می‌کنند. (ب) شرکت‌های چندملیتی از طریق دولت‌های متبع و سرمایه‌گذاران کشورهای توسعه‌نیافته، دولت‌های این کشورها را در جهت منافع خود تحت فشار قرار می‌دهند (بهنام مجتهدی، مهر و آبان ۱۳۷۳).

با وجود نگرش‌های مختلف و متفاصل درخصوص نقش و جایگاه شرکت‌های چند ملیتی در اقتصاد بین‌الملل، نقش شرکت‌های فرامی و چندملیتی در اقتصاد جهانی چشمگیر است. براساس آمار سازمان ملل متعدد، تعداد شرکت‌های چندملیتی جهان، در سال ۱۹۹۲، بیش از ۳۵۰۰۰ واحد گزارش شده است که در حدود ۱۷۰ هزار شعبه تابعه خارجی را تحت پوشش داشته‌اند (امرт^۵، ۱۹۹۳). بسیاری از این شرکت‌ها از نظر مالی بزرگ‌تر از اقتصاد بعضی از کشورهای جهان هستند. بنابر آمار نشریه فورچون^۶ در سال ۱۹۸۶ میزان فروش چهار شرکت آمریکایی و یک شرکت مستقر در اروپا هر یک بیش از ۵۰ میلیارد دلار بود. فروش

-
1. Multinational Corporations
  2. Vernon
  3. Muto
  4. Paul Baran
  5. Emmort
  6. Fortune

جنرال موتورز نیز در سطح جهان بیش از ۱۰۲ میلیارد دلار بالغ می‌گردید که بیش از تولید ناخالص داخلی هر یک از کشورهای اتریش، دانمارک، نیجریه، نروژ و نروژلا بود (بنت^۱، ۱۹۹۱).

در حال حاضر، ۳۰ درصد دارایی‌های مولد خصوصی جهان در دست شرکت‌های چند ملتی است و الگوی مالکیت این دارایی‌ها نیز بسیار متصرکر است به گونه‌ای که نیمی از آن به یک درصد از شرکت‌ها تعلق دارد. در این میان از ۲۰ شرکت بزرگ رده اول، هفت شرکت امریکایی، سه شرکت ژاپنی، دو شرکت آلمانی، دو شرکت انگلیسی- هلندی (مختلط) و دو شرکت سوئیسی هستند (جکسن^۲، ۱۹۹۳).

منشأ نظریات کلاسیک‌ها در زمینه سرمایه‌گذاری خارجی، نظریه مزیت مطلق آدام اسمیت است. وی قائل بود که تجارت بین دو کشور تنها براساس اصل مزیت مطلق انجام می‌شود. دیوید ریکاردو پس از آدام اسمیت، نقش مزیت نسبی کشورها را در تولید کالایی مورد تأکید قرار داده و معتقد است که کشورها از طریق تجارت در تولید محصولات خاصی تخصصی می‌شوند و از همین جاست که پایه و اساس نفوذ در بازارهای خارجی گذاشته می‌شود و به دنبال آن مقوله سرمایه‌گذاری خارجی مطرح می‌شود. البته نظریه مزیت نسبی ریکاردو دارای محدودیت‌ها و نواقصی به ویژه در زمینه ارزش کار بود که هابرلر^۳ با ارائه نظریه هزینه فرصت، نظریه ارزش کار ریکاردو را از بن بست خارج کرد. طبق این نظریه، کشوری که دارای هزینه فرصت کمتری در تولید یک کالاست در تولید آن کالا مزیت نسبی دارد. طبق نظر کلاسیک‌ها، تجارت ماشین تحرک و جابه‌جایی بین‌المللی سرمایه از کشورهای توسعه یافته به کشورهای توسعه‌نیافته و عقب‌مانده است (پور مقیم، ۱۳۷۵؛ سالواتوره، ۱۳۷۶).

در تبیین و توسعه نظریه کلاسیک‌ها هکش و اوهلین، دو اقتصاددان سوئدی فرض وجود بازار کامل را زیر سؤال برد و اعلام داشتند که تحلیل‌های مربوط به سرمایه‌گذاری خارجی باید در چارچوب نظریه بازار ناقص صورت پذیرد. طبق این نظریه تفاوت‌های مربوط به نیروی کار نسبت به زمین و سرمایه در کشورها مدنظر قرار گرفت تا از این طریق تفاوت‌ها در هزینه عوامل تولید را تبیین نمایند. پس از نظریه هکش و اوهلین، نظریه سازماندهی صنعتی راهایم (۱۹۷۶) مطرح کرد. به اعتقاد او سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در بازارهای ناقص تحقق می‌یابد و سرمایه‌گذاری خارجی وسیله‌ای است برای افزودن بر توان بنگاه‌ها و بازارهای جهانی. در واقع بنگاه‌ها برای اینکه جهانی شوند به سرمایه‌گذاری خارجی روی می‌آورند و، از این‌رو، در اقتصادهای دیگر سرمایه‌گذاری می‌کنند (هایمر، ۱۹۷۶).

1. Bennett
2. Jackson
3. Haberler

ورنون، در ۱۹۶۶م، تئوری دوره زندگی محصول را مطرح و دوره زندگی محصولات را به سه دوره ابداعات^۱، رشد^۲ و بلوغ^۳ تقسیم می‌کند. وی معتقد است که برتری تکنولوژیک شرکت‌های بزرگ آمریکایی دلیل اصلی سرمایه‌گذاری خارجی این شرکت‌ها در دیگر کشورها پس از جنگ جهانی دوم است (ورنون، ۱۹۶۶).

کوجیما^۴ و اوزاوا^۵ (۱۹۷۹) بر مبنای تجربه در خصوص سرمایه‌گذاری خارجی، تئوری موجودی عوامل تولید^۶ را مطرح کرده و اظهار داشتند که شرکت، فرآیند تولید خود را به دلیل تغییر نامطلوب در عوامل تولید مانند نرخ‌های بالای دستمزد و هزینه‌های بالای زمین به خارج انتقال می‌دهند.

هایمر با طرح تئوری رقابت انحصار چندجانبه معتقد است که شرکت‌ها فعالیت‌های خود را با این هدف به خارج انتقال می‌دهند که بازارهای کمتر رقابتی را به دست آورند. وی می‌گوید که شرکت‌های چندملیتی با توجه به ویژگی آنها از جمله اقتصاد مقیاسی، تکنولوژی‌های پیشرفته و سرمایه بالای آنها مشخص شده و اقدام به سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی می‌کنند.

آهارونی^۷ (۱۹۶۶) در مدل ارائه شده خود به محیط داخلی سازمان متمرکز شده و وضعیت داخلی سازمان را به عنوان معیار اصلی فرآیند تصمیم‌گیری می‌داند.

در ارتباط با اندازه و حجم شرکت جهت انجام سرمایه‌گذاری خارجی بارکلی^۸ (۲۰۰۰) عوامل سهم بازار، اندازه اقتصادی و مدیریت را بسیار با اهمیت می‌داند. تصمیم‌گیری برای سرمایه‌گذاری خارجی یک اقدام بسیار حساس و ریسکی است که مستلزم درگیر شدن مدیریت و تصمیم‌گیران اصلی سازمان است.

بنگاه‌های اقتصادی برای ورود به بازارهای بین‌المللی باید دارای تجربه بین‌المللی باشند. عامل محرک فرآیند بین‌المللی شدن، دانش تجربی شرکت در زمینه بازار بین‌المللی است (جانسن و ولن، ۱۹۹۰^۹).

-
1. innovation
  2. Growth
  3. maturity
  4. Kojima
  5. Ozawa
  6. Factor Endowment
  7. Aharoni
  8. Barclay
  9. Johnson and Vahlne

دانینگ^۱ (۲۰۰۱) در تئوری خود با عنوان Eclectic Paradigm، سه عامل مالکیت^۲، موقعیت مکانی^۳ درونی‌سازی^۴ را در انجام فعالیت اقتصادی شرکت‌ها در بازارهای خارجی مطرح کرده است. پس از دانینگ، پورتر مقوله سرمایه گذاری خارجی را از زاویه نقش شرکت‌های چند ملیتی در سرمایه گذاری خارجی مورد بررسی قرار داده است. پورتر در تئوری لوزی واحد^۵ توانایی‌های یک کشور را در چهار رأس یک لوزی در نظر می‌گیرد که وقایع غیرمتربقه و دولت کشور میزبان براین لوزی تأثیرگذار هستند. این بدان معناست که مجموع قابلیت‌های داخلی یک کشور در استفاده از توانایی‌های داخلی به گونه‌ای است که با استفاده از منابع داخلی بتوانند در بازارهای جهانی رقابت کنند. چهار عامل تعیین‌کننده عبارتند از عوامل تولید، تقاضا، صنایع پشتیبان و استراتژی بنگاه و ساختار رقابتی (پیتس و لنگویک^۶، ۱۹۹۸).

روگمن و ورکب^۷ (۱۹۹۸)، پس از پورتر، تئوری لوزی مضاعف مزیت رقابتی^۸ را مطرح نموده و مزیت رقابتی سایر کشورها را نیز در توسعه شرکت‌های فرامیتی تأثیرگذار دانستند. تئوری تأثیر نرخ ارز بر روی بازار سرمایه ناقص یکی دیگر از تئوری‌هایی است که سعی در تبیین سرمایه گذاری مستقیم خارجی دارد. در این تئوری ریسک ارز خارجی از منظر تجارت خارجی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. در تنها بررسی عملی که انجام گرفت کوشمن نشان داد که افزایش نرخ واقعی ارز موجب سرمایه گذاری‌های خارجی با دلار آمریکا شده است در حالی که افزایش ارز خارجی موجب کاهش سرمایه گذاری مستقیم خارجی آمریکایی‌ها شده است. کوشمن نتیجه می‌گیرد که افزایش ارزش دلار منجر به کاهش ۲۵ درصدی سرمایه گذاری مستقیم خارجی به دلار آمریکا شده است. با این وجود، تئوری ریسک نرخ ارز نمی‌تواند سرمایه گذاری مستقیم خارجی در چند کشور و با ارزهای خارجی مختلف را توضیح دهد (دنیسیا، ۲۰۱۰).

برخی از تئوری‌ها، همانند تئوری ارائه شده از سوی مارکوسن، موضوع سرمایه گذاری مستقیم خارجی را از نقطه نظر خرد^۹ و با تأکید بر ساختار هزینه‌های ثابت، اندازه اقتصاد کشور و منابع طبیعی و مواد اولیه و شرایط ترجیحی که بنگاه‌های اقتصادی را متقاعد می‌سازد تا فعالیت‌های برون مرزی خود

-
1. Dunning
  2. Ownership
  3. Location
  - 4 . Internalization
  5. single Diamond
  6. Pitts E. & Lagnevik, M.
  7. Rugman & Vercebe
  8. Double Diamond Competitive Advantage Theory
  9. micro-level

را توسعه دهنده، مورد بررسی قرار می‌دهد. در مقابل، برخی دیگر از دانشمندان مانند رازین^۱ موضوع را از منظر تأمین مالی کلان^۲ مورد بررسی قرار داده‌اند از جمله هزینه‌های اضافی، مالیات‌ها و سایر عوامل منفی تأثیرگذار، به عنوان نقطه اتکای تحلیل‌های خود، جهت تبیین جریان سرمایه بین کشورها و الزامات آنها جهت رفاه کشورها قرارداده‌اند. (همان)

نئوکلاسیک‌ها از جمله آرتور لوئیس و روستر راه حل توسعه‌نیافتگی کشورها را در استفاده از منابع خارجی دانستند و سه عامل سرمایه، تکنولوژی و نیروهای متخصص را از عوامل توسعه کشورهای در حال توسعه می‌دانند. نئوکلاسیک‌ها نقش شرکت‌های چندملیتی را در خصوص تجارت بین‌المللی و سرمایه‌گذاری خارجی مورد بررسی قرار داده‌اند. شومپتر و گالبرایت شرکت‌های چندملیتی را به سبب کارآیی تکنولوژی و اثربخشی مدیریتشان ستوده‌اند و کیندل برگر مدعی است که این شرکت‌ها از طریق فعالیت‌های بین‌المللی و فرامالی نیرویی برای توزیع ثروت و منابع در سطح جهان هستند.

۳. ا نوع روش‌های تأمین مالی خارجی

براساس یک تقسیم بندی عمومی و کلی، تأمین منابع مالی خارجی در، دو شکل قرضی و غیرقرضی، متصور است که مرز تفکیک کننده آنها عمدتاً ناظر بر چگونگی ضمانت ریسک‌های تجاری طرح و نقش و تعهدات دولت در پوشش این دسته از ریسک‌هاست (علیشیری، بهروز و ...، ۱۳۹۲). در حالی که در روش قرضی بازپرداخت منابع وارد شده به کشور، بدون قید و شرط و بدون توجه به حاصل استفاده از این منابع، تعهد و تضمین می‌شود و مبلغ اعتبار، مدت بازپرداخت آن و سایر شرایط از جمله نوع تضمین مورد درخواست اعتباردهنده بستگی به ارزیابی وی نسبت به موقعیت، عملکرد، توانایی و ... اعتبارگیرنده دارد. روش‌های تأمین مالی غیر قرضی از خارج، همگی نوعی سرمایه‌گذاری خارجی می‌باشند که طی آن تأمین-کننده منابع مالی، با قبول ریسک ناشی از بکارگیری منابع مالی در فعالیت یا طرح مورد نظر، انتظار برگشت اصل و سود منابع سرمایه‌گذاری شده را از عملکرد اقتصادی فعالیت یا طرح مورد سرمایه‌گذاری دارد. به همین دلیل اینگونه روش‌ها به ابزارهای تضمینی بانکی و دولتی برای بازپرداخت بدون قید و شرط در سررسید متصل نبوده بلکه دولت میزان با حمایت قانونی از این سرمایه‌گذاری‌ها فرآیند بازگشت اصل و سود منابع خارجی را با توجه به شرایط قراردادهای مربوطه تسهیل می‌کند.

1. Razin
2. Macro-Finance

۱-۳. روش‌های قرضی: وجه مشخصه این روش‌ها آن است که بازپرداخت منابع مالی از سوی دولت یا بانک‌های تجاری تضمین می‌شود. به عبارت دیگر، ریسک برگشت سرمایه متوجه سرمایه‌گذار یا تأمین کننده منابع مالی نیست و دریافت کننده منابع مالی از طریق ضامن که همان دولت یا بانک تجاری است، ضمانت‌نامه‌ای مبنی بر تعهد بازپرداخت منابع در سررسید یا تعهد جبران خسارت بر اثر قصور دریافت کننده منابع به تأمین کننده منابع مالی ارائه می‌کند. وام‌های مأخوذه از مؤسسات چندجانبه و وام‌های مأخوذه از بانک‌ها و مؤسسات مالی دوچاری، در قالب خطوط اعتباری روش‌های غیرقرضی هستند.

۲-۳. روش‌های غیرقرضی: این روش‌ها، جملگی روش‌های "سرمایه‌گذاری" می‌باشند که طی آن تأمین کننده منابع مالی با قبول ریسک ناشی از به کارگیری منابع مالی در فعالیت یا طرح مورد نظر، انتظار برگشت اصل و سود منابع سرمایه‌گذاری شده را از عملکرد اقتصادی فعالیت یا طرح مربوطه دارد. به این دلیل این گونه روش‌ها به ابزارهای تضمینی بانکی و دولتی برای بازپرداخت بدون قید و شرط در سررسید متصل نیستند، بلکه دولت میزبان با حمایت قانونی از این سرمایه‌گذاری‌ها، فرآیند برگشت اصل و سود سرمایه خارجی را با توجه به شرایط قراردادهای مربوطه و ضوابط مرجع تصویب-کننده از طریق صدور کالای تولیدی همان طرح یا سایر کالاهای و در مواردی از طریق تأمین و فروش ارز از سیستم بانکی تسهیل می‌کند. روش‌های سرمایه‌گذاری خارجی، به‌طور کلی، در سه طبقه سرمایه-گذاری مستقیم خارجی، سرمایه‌گذاری خارجی غیرسهمی و سرمایه‌گذاری غیرمستقیم خارجی یا سرمایه‌گذاری پورتفولیوی خارجی (FPI)^۱ قابل تصور است. در زیرمجموعه این سه طبقه انواع روش‌ها از جمله فروش (بیع) متقابل^۲، خرید متقابل^۳، مشارکت در محصول^۴، تأمین مالی پروژه‌ای^۵ (روش‌های B.O.T)^۶، مشارکت مدنی^۷، واگذاری حق لیسانس یا دانش فنی^۸ و قراردادهای مدیریتی قابل تصور می‌باشد (جمالی، احمد و ...، ۱۳۸۹).

-
1. Foreign Portfolio Investment
  2. Buy Back
  3. Counter Purchase
  4. Product Sharing Contract
  5. Project Financing
  6. Build-Operate-Transfer
  7. Civil Participation
  8. Licensing

۴. عوامل مؤثر بر جذب سرمایه‌گذاری خارجی کشور

شاوهد نشان می‌دهد که حجم سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی صرف نظر از اثر مثبت یا منفی متغیرها، از عواملی مانند ناپایداری سیاسی و اقتصادی، میزان سودآوری، درآمد ملی کشور میزبان، اندازه بازار، نرخ بهره رسمی، نرخ تورم، نرخ ارز، انتقال اطلاعات، سطح محدودیت تجاری، موجودی ذخایر و منابع موجود در کشور میزبان و سیاست‌های تشویقی متأثر می‌شود (هژبر کیانی و ...، ۱۳۸۵). بدین ترتیب، عوامل مؤثر بدین شکل قابل بخشندی است:

۱-۱. عوامل اقتصادی: بازار کشور میزبان، درجه باز بودن اقتصاد، خصوصی سازی، میزان رشد و توسعه اقتصادی، سود و بازدهی، نظام و سیاست‌های ارزی، نظام مالیاتی، نرخ تورم و بهره، امنیت و ثبات اقتصادی، کسری بودجه از عوامل اقتصادی مؤثر بر جذب سرمایه‌گذاری خارجی محسوب می‌شوند. یافته‌ها حاکی از آن است که تعطیلات مالیاتی مانند نرخ‌های مالیاتی بر سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی (FDI) تأثیر می‌گذارند، در حالی که تخفیف‌های سرمایه‌گذاری چنین حالتی ندارند (رضایی، محمدقاسم و ...، ۱۳۹۲). نتایج مطالعات تجربی نشان می‌دهد که ظرفیت یک کشور برای جذب مزیت‌های سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی به وضعیت داخلی کشور میزبان مانند توسعه بازار مالی کشور میزبان یا سطح آموزش بستگی دارد (خلیلی عراقی و ...، ۱۳۹۳).

۱-۲. عوامل سیاسی: در این حوزه عواملی چون عدم ثبات سیاسی می‌تواند تأثیرگذار باشد.

۱-۳. عوامل ساختاری، تشویقی و حمایتی: ساختار و نظام حقوقی و قضایی، انعقاد موافقت نامه‌های بین‌المللی، ساختار سیاست‌گذاری کشور، عوامل تسهیل‌کننده و حمایتی سرمایه‌گذاری و خدمات بعد از آن، زیرساخت‌ها و تسهیلات موجود در این زمینه، نظام بیمه‌ای و کاری کشور میزبان، وضعیت حقوق مالکیت معنوی، پوشش سرمایه‌گذاری، ساختار دیوانسالاری و سیستم اداری، ارائه مشوق‌های لازم به سرمایه‌گذاران خارجی.

۱-۴. عوامل جغرافیایی و طبیعی: عوامل جغرافیایی، عوامل و منابع طبیعی، منابع و سرمایه انسانی.

۵. آثار سرمایه‌گذاری خارجی بر کشور میزبان

براساس نتایج تحقیقات، ضریب متغیر سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی با یک وقفه، بر رشد اقتصادی مثبت و معنادار است. بیشتر تحقیقات انجام شده در مورد سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی حاکی از تأثیر مثبت آن بر رشد اقتصادی و متغیرهای خرد و کلان اقتصادی است (جهانگرد، فاطمه و ...، ۱۳۹۲).

براساس نتایج تحقیق انجام شده درخصوص بررسی اثرات سریز ورود بنگاه‌های خارجی به زیر گروه بخش صنعت ایران، سرمایه‌گذاری خارجی از طریق پیوندهای پیشین موجب افزایش بهره‌وری بنگاه‌های داخلی می‌شود (مرزبان، حسین و ...، ۱۳۹۱).

سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی به عنوان عاملی برای انتقال فناوری پیشرفته، مدیریت کارآمد و توسعه منابع انسانی و مالی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. اما تأثیر این متغیر بر اقتصاد کشورهای در حال توسعه (میزبان) به شرایط محیطی براساس نوع استراتژی توسعه اتخاذ شده بستگی دارد. به‌طوری که در کشورهای مورد مطالعه، اتخاذ سیاست برونوگردی توسعه صادرات با گرایش به خلق مزیت نسبی، امکان بهره‌مندی از اثرات مثبت سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی را فراهم آورده است که این امر در بلندمدت بر سرمایه‌گذاری خصوصی داخلی و خالص صادرات تأثیر مثبت گذاشته است (سیدنورانی، سید محمد رضا، ۱۳۷۸).

بسیاری از کشورها، به ویژه کشورهای در حال توسعه، برای رسیدن به توسعه اقتصادی تلاش بسیار می‌کنند و با اتخاذ سیاست‌های اقتصادی می‌کوشند تا اشتغال کامل و رشد اقتصادی مستمر خود را در گرو سرمایه‌گذاری تأمین نمایند. از طرف دیگر، عدم تشکیل سرمایه کافی می‌تواند به کاهش بهره‌وری بینجامد که آن نیز به کاهش سطح درآمدها و رشد اقتصادی و قدرت کم تولید، منجر خواهد شد (دارینی، مهدی، ۱۳۹۰).

۱-۵. منافع و مزایای سرمایه‌گذاری خارجی: از جمله منافع و مزایای مذکور می‌توان به تأمین سرمایه، انتقال دانش فنی و فناوری، تأمین بخشی از منابع ارزی و بهبود تراز ارزی، افزایش کیفیت کالای داخلی و بازدهی تولید، انتقال مهارت‌های مدیریتی، بالارفتن حاشیه امنیتی کشور، تعامل با اقتصاد جهانی، دسترسی به بازارهای جهانی و افزایش صادرات، ایجاد اشتغال، افزایش درآمدهای کشور (مالیات و عوارض)، آموزش نیروی انسانی داخلی و افزایش بهره‌وری نیروی کار، تأثیر در رشد و توسعه اقتصادی کشور، ورود ماشین‌آلات و تجهیزات جدید و پیشرفته اشاره نمود (جمالی، احمد و ...، ۱۳۸۹).

۲-۵. مضار سرمایه‌گذاری خارجی: از جمله مضار یادشده می‌توان به امکان تسلط خارجیان بر اقتصاد، انتقال معکوس سرمایه و ارز در بلندمدت و خروج درآمدهای ارزی، عدم تمایل سرمایه‌گذاران خارجی

به انتقال تکنولوژی پیشرفت و فناوری مفید، عدم پرداخت مالیات بر درآمد و سود بواسطه کم نشان دادن سود، آسیب به محیط زیست، ایجاد انحصار و مخدوش کردن ساختار بازار، وابستگی اقتصادی و فناورانه، افزایش نوسانات و ناپایداری اقتصادی اشاره نمود (همان).

۶. روند و پیشینه سرمایه‌گذاری خارجی در ایران

۱-۱. سرمایه‌گذاری خارجی قبل از انقلاب اسلامی ایران: «قانون جلب و حمایت سرمایه‌های خارجی» مصوب ۱۳۳۴ش، و آیین‌نامه اجرایی آن مصوب ۱۳۳۵ش، نقطه عطفی در تاریخ سرمایه‌گذاری خصوصی خارجی در ایران محسوب می‌شود. دولت از این طریق بخشی از سرمایه‌های خصوصی و تولیدی خارجی را تحت پوشش و حمایت‌ها و تسهیلات خاصی برای آنها در نظر گرفت (گروه نویسنده‌گان، ۱۳۷۴: ۲۷۲-۲۷۳). با اجرای «قانون جلب و حمایت سرمایه‌های خارجی»، در سال ۱۳۳۵ش، ثبت شرکت‌ها با سهامداران و سرمایه‌گذاران خصوصی در ایران افزایش یافت. در ۱۷ اردیبهشت ۱۳۴۱ش، مرکز جلب و حمایت و سرمایه‌های خارجی نیز پایه‌گذاری شد. از سال ۱۳۳۵ تا ۱۳۵۷ش، ۱۶۴۱ شرکت ایرانی، با سهامداران خصوصی خارجی، در کشور به ثبت رسید که بالاترین رقم آن در سال ۱۳۵۴ و ۱۳۵۵، به ترتیب ۴۹۸ و ۳۳۸ شرکت بوده است (سرافراز به نقل از کاظمی، ۱۳۸۴: ۱۰۷) در این وضعیت بخش صنعت کشور با برخورداری از معافیت‌های مالیاتی، حمایت‌های گمرکی و اعتبارات ارزان و سهل به سرعت رشد یافت. شرکت‌های چندملیتی نیز به دنبال رخنه به بازارهای کشور و مصون ماندن از موانع تعریف‌های و غیرتعریف‌های مربوط به واردات، اقدام به سرمایه‌گذاری در کشور کردند. با گذشت زمان، سرمایه‌گذاری خارجی تحت پوشش قانون جلب و حمایت سرمایه‌های خارجی افزایش یافت و در دوره ۱۳۵۲-۱۳۵۷ش، این رونق به حداقل خود رسید (کاظمی، ۱۳۸۴: ۱۰۷).

۲-۶. سرمایه‌گذاری خارجی از سال ۱۳۵۷ تا ۱۳۷۲ش: بعد از پیروزی انقلاب اسلامی در سال ۱۳۵۷ و در دوره جنگ و نیز در دوره نوسازی کشور، پس از برقراری آتش‌بس با عراق، نظر به تحلیل رهبران مذهبی، سیاستمداران، دولتمردان و روشنفکران، مبنی بر وابستگی اقتصاد کشور به درآمدهای نفتی و آسیب‌پذیری اقتصاد کشور، به دنبال نوسانات در قیمت و میزان صادرات نفت، این آسیب اقتصادی در دستور برنامه‌ریزان اقتصاد و مدیریت سیاسی کشور بوده است. از دید گروهی دیگر، خصلت بخش عمده صنایعی که با کمک سرمایه خارجی و دانش فنی وارداتی در دوره رژیم گذشته ایجاد شده بود، «وابستگی» بود. زیرا این صنایع آخرین مراحل تولید را

در کشور انجام می‌دهند و نیاز به وارد کردن ماشین آلات صنعتی، قطعات یدکی و مواد نیمه ساخته و مواد اولیه دارند. در مورد راه حل‌های مقابله با وابستگی نیز اتفاق نظر وجود نداشت. بدیهی است که چاره رهایی از وابستگی به عایدات ارزی حاصل از نفت، تنوع بخشیدن به صادرات غیرنفتی است و لازمه این امر مشارکت هرچه بیشتر در تقسیم کار جهانی سرمایه‌داری است (کاظمی، ۱۳۸۴: ۱۰۹).

نکته درخور ذکر درخصوص سرمایه‌گذاری‌های خارجی تحت پوشش قانون جلب و حمایت سرمایه‌های خارجی پس از وقوع انقلاب اسلامی و متعاقباً جنگ تحمیلی آن است که تعداد زیادی از سرمایه‌گذاران خارجی سرمایه‌های خود را از کشور خارج کردند به نحوی که تعداد شرکت‌های مشترک خارجی - ایرانی، در پایان سال ۱۳۶۶ش، به ۱۱۵ مورد کاهش یافت. حجم سرمایه وارد به کشور از ۶۲۳۵ میلیون ریال در سال ۱۳۵۷ به ۳۳۳ میلیون ریال در ۱۳۵۸ و در سال بعد (۱۳۵۹) این رقم به صفر کاهش یابد. شایان ذکر است که صرف نظر از ۱۲ میلیارد ریال سرمایه، که از طرف کشور ژاپن در سال ۱۳۶۰ به ایران وارد شده است، مجموع سرمایه وارد شده طی دوره ۱۳۷۲-۱۳۵۷ش، بالغ بر ۱۵/۸ میلیون ریال است (کاظمی، ۱۳۸۴: ۱۱۰). با پایان جنگ تحمیلی در سال ۱۳۶۷ش و سیاست‌های باز اقتصادی دولت و تصویب قانون برنامه اول توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران (۱۳۷۲-۱۳۶۸) زمینه‌های به کار گیری منابع مالی خارجی فراهم گردید. بر اساس بند «د» و «ی» تبصره ۲۹ قانون برنامه اول توسعه، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مجاز گردید تا پایان برنامه اول تا سقف ۷/۵ میلیارد دلار ایجاد تعهد نماید. با وجود اینکه تامین منابع مالی خارجی در قانون برنامه اول توسعه پیش‌بینی گردید ولی به علل گوناگون در این دروغ شاهد جذب سرمایه‌های خارجی نبودیم.

۶-۳. آمار سرمایه‌گذاری خارجی در ایران از سال ۱۳۶۲-۱۳۹۳ش^۱: کل جریان ورودی سرمایه خارجی در طی این سال‌ها^۲ ۴۲۵۰۵۸۰۱ هزار دلار می‌باشد که بیشترین آن به میزان ۴۵۵۸۳۴۳ هزار دلار به سال ۱۳۹۱ مربوط می‌شود. جدول زیر میزان سرمایه وارد را نشان می‌دهد:

۱. برای منبع آمارهای ارائه شده در متن، جداول و نمودارهای این بخش، نک: سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران.

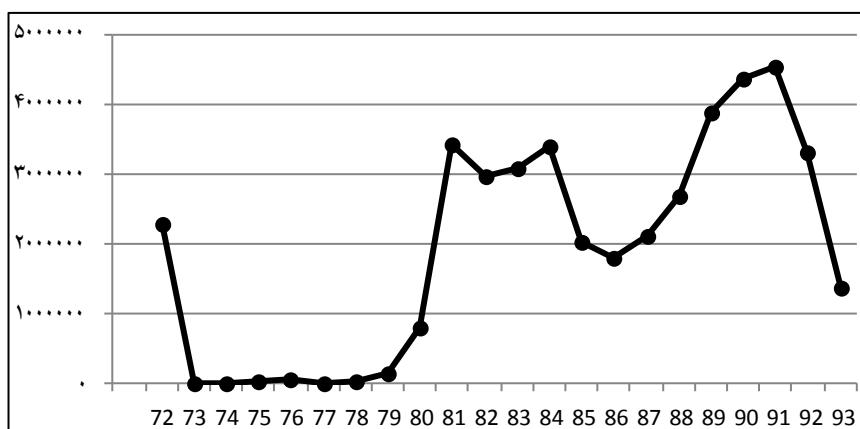
۲. آمار سرمایه‌گذاری خارجی ذکر شده در سال ۱۳۷۲ به صورت تجمعی بوده و به سال‌های قبل نیز مربوط می‌شود.

بررسی موانع و محدودیت‌های داخلی سرمایه‌گذاری خارجی در ایران ۲۰۷

جدول ۱. میزان سرمایه واردہ خارجی طی سال‌های ۱۳۷۲-۱۳۹۳ (هزار دلار)

سال	میزان	سال	میزان	سال	میزان	سال	میزان	سال	میزان
۱۳۷۹	۱۴۲,۱۹۶	۱۳۷۸	۴۶,۶۳۱	۱۳۷۷	۲۰,۲۸۵	۱۳۷۶	۵۳,۸۱۵	۱۳۷۵	۲۵,۹۱۶
۱۳۸۷	۱۳۸۶	۱۳۸۵	۱۳۸۴	۱۳۸۳	۱۳۸۲	۱۳۸۱	۱۳۸۰	۱۳۸۰	۱۳۸۰
۲,۱۱۹,۷۷	.	۱,۱۱۱,۱۸۱	۲,۰۲۷,۶۴۳	۳,۴۲۰,۷۴۸	۳,۰۸۱,۸۷	۲,۹۸۵,۹۶۷	۳,۴۴۴,۲۷۹	۷۹۹,۲۳۱	.
جمع کل	۱۳۹۳	۱۳۹۲	۱۳۹۱	۱۳۹۰	۱۳۸۹	۱۳۸۸	۱۳۸۷	۱۳۸۶	۱۳۸۵
۴۲,۵۰۵,۸۰۱	۱,۳۹۰,۶۰۳	۳,۳۲۶,۲۶۹	۴,۵۵۸,۳۴۳	۴,۳۶۸,۲۴۹	۳,۹۰۳,۶۰۲	۲,۶۸۲,۲۷۹	.	.	.

مأخذ: محاسبات تحقیق

نمودار ۱. میزان سرمایه واردہ خارجی طی سال‌های ۱۳۷۲-۱۳۹۳ (ارقام به هزار دلار)

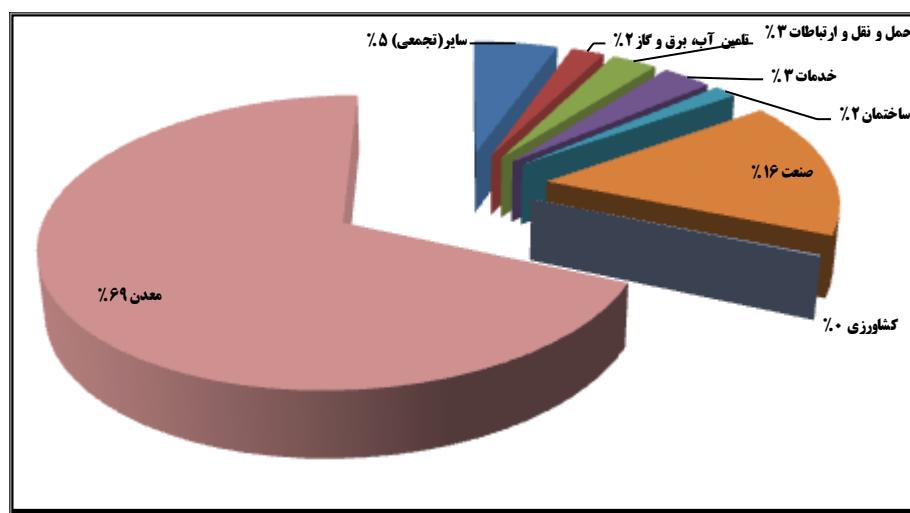
همچنین، در این مدت، بخشمعدن^۱ با میزان سرمایه‌گذاری خارجی ۲۹,۱۴۰,۹۷۳ هزار دلار دارای بیشترین میزان جذب سرمایه‌گذاری خارجی در بین بخش‌های مختلف اقتصادی بوده است.

۱. بخش معدن شامل بخش نفت و گاز نیز می‌شود.

جدول ۲. میزان سرمایه واردۀ خارجی طی سال‌های ۱۳۷۲-۱۳۹۳ به تفکیک بخشی (هزار دلار)

بخش پروژه	۱۳۷۲-۱۳۸۰	۱۳۸۱-۱۳۸۸	۱۳۸۹-۱۳۹۳	جمع
سایر (تجمعی)	۲,۲۹۳,۸۴۴	۰	۰	۲,۲۹۳,۸۴۴
تأمین آب، برق و گاز	۹۱۶,۹۶۷	۳۶۳,۵۲۱	۵۵۳,۴۴۶	۰
حمل و نقل و ارتباطات	۱,۲۶۴,۴۴۳	۷,۴۴۲	۱,۲۵۷,۰۰۱	۰
خدمات	۱,۳۷۷,۸۹۱	۹۹۲,۰۶۷	۳۷۹,۴۸۳	۶,۳۴۱
ساختمان	۶۳۷,۰۷۸	۳۸۰,۷۶۲	۲۳۴,۹۹۷	۲۱,۳۱۹
صنعت	۶,۸۰۸,۴۷۶	۳,۲۴۱,۷۰۰	۳,۳۱۸,۸۴۶	۲۴۷,۹۳۰
کشاورزی	۶۶,۱۲۹	۶۰,۰۳۹	۵,۳۹۴	۶۹۶
معدن	۲۹,۱۴۰,۹۷۳	۱۲,۵۰۱,۵۳۵	۱۵,۸۲۴,۵۸۷	۸۱۴,۸۵۱
جمع	۴۲,۵۰۵,۸۰۱	۱۷,۵۴۷,۰۶۶	۲۱,۵۷۳,۷۵۴	۳,۳۸۴,۹۸۱

مأخذ: محاسبات تحقیق

نمودار ۲. میزان سرمایه واردۀ خارجی طی سال‌های ۱۳۷۲-۱۳۹۳ به تفکیک بخشی

در طی این مدت استان بوشهر با میزان سرمایه گذاری خارجی ۱۷۰,۷۳۳، ۱۹ هزار دلار دارای بیشترین میزان جذب سرمایه گذاری خارجی در بین استان‌های کشور بوده است.

بررسی موانع و محدودیت‌های داخلی سرمایه‌گذاری خارجی در ایران ۲۰۹

جدول ۳. میزان سرمایه واردہ خارجی به تفکیک استان طی سال‌های ۱۳۷۲-۱۳۹۳ (هزار دلار)

استان محل اجرا	۱۳۷۲-۱۳۸۰	۱۳۸۱-۱۳۸۸	۱۳۸۹-۱۳۹۳	جمع
آذربایجان شرقی	۲,۲۷۳	۴۶,۷۹۹	۳۳۱,۷۵۲	۲۸۰,۸۲۴
آذربایجان غربی	۱,۹۳۶	۲,۳۷۹	۳۳,۱۶۳	۳۷,۴۷۸
اردبیل	۶۹۶	۷۳۰	۲۰,۴۱۳	۲۱,۸۱۲
اصفهان	۵۶,۹۰۳	۱,۰۳۵,۷۹۸	۱۶۳,۶۴۵	۱,۲۵۶,۳۴۶
البرز	۵,۱۸۸	۴۹,۷۸۵	۵,۰۹۹	۶۰,۰۷۲
بوشهر	۶۲۶,۹۳۹	۱۳,۵۸۰,۵۵۹	۵,۵۲۵,۶۷۲	۱۹,۷۳۳,۱۷۰
تهران	۴۵,۶۰۳	۶۵۳,۳۴۴	۱,۱۷۱,۹۵۲	۱,۸۷۰,۸۹۹
خراسان جنوبی	۰	۱,۳۸۳	۳,۵۰۰	۴,۸۸۳
خراسان رضوی	۳,۴۷۱	۸۶,۳۲۰	۷۹,۲۴۸	۱۶۹,۰۳۹
خراسان شمالی	۱۰۰	۰	۱۰,۴۴۶	۱۰,۵۴۶
خوزستان	۴۲,۶۸۶	۲,۰۳۵,۵۲۶	۷,۴۵۶,۴۰۹	۹,۵۳۴,۶۲۱
زنجان	۰	۹,۲۵۵	۱۹۸,۲۶۸	۲۰۷,۵۲۳
سراسری	۲۰۵۶	۴۷,۳۴۵	۵۳۶,۷۲۵	۴,۱۲۵,۷۶۲
سمنان	۲۰۵۶	۴۷,۳۴۵	۲۰,۴۹۰	۷۰,۳۹۱
سیستان و بلوچستان	۹۰	۷۲	۷۰۰	۸۶۲
فارس	۱,۴۵۶	۱۰۹,۲۶۴	۶۴۰,۶۹۵	۷۵۱,۴۱۵
قزوین	۳۴,۱۴۹	۲۴۹,۸۷۲	۵۵,۵۵۵	۳۳۹,۵۷۶
قم	۴,۱۳۵	۶,۹۶۱	۴,۱۲۲	۱۵,۲۱۸
کردستان	۰	۲۰,۷۶۵	۱۵,۷۷۷	۳۶,۴۹۲
کرمان	۱۲,۵۱۳	۱,۶۳۱	۲۷۶,۵۳۴	۲۹۰,۶۷۸
کرمانشاه	۰	۹,۶۰۶	۴,۷۸۱	۱۴,۳۸۷
کهکلیویه و بویر احمد	۰	۱۲,۹۳۷	۱۳,۳۵۱	۲۶,۲۸۸
گلستان	۰	۰	۴۶,۴۰۴	۴۶,۴۰۴
گیلان	۰	۱۳۹,۸۳۰	۲۸۹,۷۶۶	۴۲۹,۵۹۶
لرستان	۸۲۳	۲۲۱	۱۵,۸۱۴	۱۶,۸۵۸
مازندران	۸۳	۵۵,۴۴۰	۱۵۱,۶۳۶	۲۰۷,۱۱۹
مرکزی	۴۰,۶۰۶	۱۱۳,۹۰۵	۱۹,۱۶۰	۱۷۳,۶۷۱
هرمزگان	۲۰۲,۴۶۷	۱,۹۸۱,۲۰۴	۳۹۱,۴۱۶	۲,۵۷۵,۰۸۷
همدان	۶,۴۶۴	۱۶,۰۲۰	۴۷,۶۴۶	۷۰,۱۳۰
بیزد	۰	۱۱۶۷۷	۱۶,۹۷۷	۲۸,۶۵۴
جمع	۳,۳۸۴,۹۸۱	۲۱,۵۷۳,۷۵۴	۱۷,۵۴۷,۰۶۶	۴۲,۵۰۵,۸۰۱

مأخذ: محاسبات تحقیق

۷. یافته‌های پژوهش

۱-۱. موانع و مشکلات سرمایه‌گذاری خارجی با رویکرد خرد و مصداقی: در طی ۲۳ سال ۱۳۹۳-۱۳۷۲

ش، سرمایه‌گذاران خارجی زیادی در بخش‌های مختلف اقتصادی از دولت ایران مجوزهای لازم را اخذ و به قصد سرمایه‌گذاری وارد فضای اقتصادی ایران شده‌اند. تعداد طرح‌های سرمایه‌گذاری خارجی تصویب شده در طی این سال‌ها بیش از ۷۰۰ طرح است که تعداد زیادی از آنها (بیش از ۳۰ درصد) در حال حاضر به عنوان سرمایه‌گذاری خارجی موضوعیت ندارند چراکه یا مجوز طرح مربوطه به هر دلیلی ابطال شده و یا اینکه سرمایه‌گذار خارجی از طرح مورد نظر خارج شده است. نظر به هدف بررسی حاضر، مبنی بر شناسایی موانع و مشکلات سرمایه‌گذاری خارجی در کشور ایران، قصد داریم با توجه به بررسی‌های میدانی و گزارش‌های کارشناسی که بر روی بیش از ۳۰۰ طرح سرمایه‌گذاری خارجی مصوب انجام داده‌ایم، موانع سرمایه‌گذاری خارجی را به صورت خرد و مصداقی پالایش و ارائه کنیم. با توجه به نتایج بررسی‌ها، براساس تعداد مشکل پیش‌روی طرح‌های مذکور و با توجه به وظایف دستگاه‌های مختلف ذیر‌بسط، مشکلات را طبقه‌بندی کرده‌ایم. در این راستا، مشکلات و موانع موصوف را در ۱۳ بخش بررسی و تحلیل خود را بر آن اساس ارائه و، ضمن تشریح مشکلات هر بخش، اطلاعات آن بخش را در قالب جداول و نمودار ارائه می‌دهیم.

۲-۲. مشکلات و موانع مرتبط با سیستم بانکی: این نوع مشکلات که تاثیر زیادی در اجرایی شدن طرح‌های سرمایه‌گذاری خارجی دارد، در دو بخش اخذ تسهیلات مالی و مسائل و مشکلات مرتبط با سیستم ارزی مورد بررسی قرار می‌گیرد که هر کدام نیز زیر شاخه‌ها و مشکلات متنوع دیگری را در خود جای داده‌اند.

۲-۲-۱. تسهیلات مالی: ارائه تسهیلات بر میزان سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و سرمایه‌گذاری بر نرخ رشد اقتصادی تأثیر زیادی دارد. مطالعه‌ای که گرین و ویلانیووا، در سال ۱۹۹۱، برای بررسی سرمایه‌گذاری بخش خصوصی کشورهای در حال توسعه انجام داده‌اند، میین آن است که در این کشورها نرخ رشد تولید ناخالص داخلی از سه درصد، در دوره ۱۹۷۱-۱۹۷۹، به کمتر از یک درصد در دوره ۱۹۸۱-۱۹۸۹ رسیده است. آنها یکی از دلایل اساسی کاهش نرخ رشد را کاهش در نرخ سرمایه‌گذاری، به ویژه سرمایه‌گذاری خصوصی عنوان می‌کنند (برانسون، ۱۳۷۲).

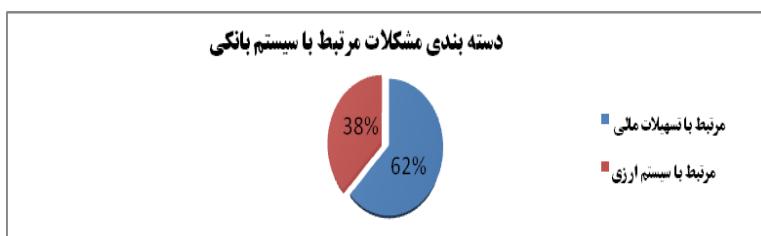
محدو دیت سرمایه در ایران، به عنوان یکی از چالش‌های سرمایه‌گذاری خصوصی مطرح است و بانک‌ها نقش مهمی در تأمین مالی طرح‌های تولیدی و صنعتی دارند. نظام بانکی و تسهیلات اعطایی آن

به بخش خصوصی، بیشترین تأثیر مثبت را بر سرمایه‌گذاری خصوصی و رشد و توسعه اقتصادی کشور و در وضعیت کنونی کاهش بیکاری و افزایش استغال مولد دارد (ضیایی بیگدلی، ۱۳۸۵: ۲۶۴-۲۲۹). در ایران در زمینه تجهیز منابع مالی موافع زیادی وجود دارد که باعث عدم تخصیص منابع مالی مناسب به طرح‌های ضروری و یا عدم کسب نتیجه از منابع تخصیص یافته می‌شود. یکی از مشکلات اخذ تسهیلات مالی، نرخ تورم بالا و، در نتیجه، نرخ سود بانکی بالاست. سود بانکی بالا باعث کاهش توجیه‌پذیری اقتصادی طرح‌های موصوف و چه بسا عدم توجیه‌پذیری آنها در صورت استفاده از وام بانکی می‌شود. لذا تسهیلات مالی و نحوه تخصیص آن یکی از موافع اصلی است. پالایش اطلاعات حاصله از بررسی‌های میدانی، نشان می‌دهد که تعداد ۴۰ طرح در زمینه دریافت تسهیلات مالی دچار مشکل شده‌اند. این مشکل بیشترین فراوانی را داشته و نسبت آن به کل موافع ۱۶/۶۷ درصد و به مشکلات بانکی ۶۲/۵ درصد است.

۲-۲-۷. مسائل و مشکلات مرتبط با سیستم ارزی: یکی دیگر از مشکلات سرمایه‌گذاری، به‌ویژه در سال‌های اخیر، پس از تشديد تحریم‌های بین‌المللی، مشکلات مرتبط با سیستم ارزی است. در اثر این تحریم‌ها، محدودیت‌هایی در ارتباطات بانکی با کشورهای دیگر ایجاد شده که در کنار برخی مشکلات داخلی، برای سرمایه‌گذاران خارجی مشکلاتی را ایجاد کرده‌اند. نوسان نرخ ارز نیز، که اخیراً زیاد شده است، سیستم ارزی را مختل کرده و سیاست‌گذاری اقتصادی مبتنی بر نرخ ارز را متأثر می‌کند. این مشکلات زمانی زیاد می‌شود که مخاطب سرمایه‌گذار خارجی باشد. ایشان به صورت مستمر از سیستم ارزی برای ورود سرمایه نقدی، تبدیل ارز به ریال، ثبت سفارش و ورود ماشین‌آلات، گشايش اعتبار استنادی، پرداخت حقوق کارکنان به ارز، پرداخت حق لیسانس، ورود مواد اولیه، انتقال سود و جز اینها استفاده می‌کند و محدودیت در این زمینه باعث اختلال در فعالیت‌ها شده و بر سرمایه‌گذاری خارجی تأثیر منفی می‌گذارد.

جدول ۴. وضعیت مشکلات شناسایی شده مرتبط با سیستم بانکی

عنوان	مشکل	تعداد مشکل	نسبت به کل مشکلات (درصد)	نسبت به کل مشکلات بانکی (درصد)
مشکلات مرتبط با سیستم بانکی	مرتبه با تسهیلات مالی	۴۰	۱۶,۷	۶۲,۵
مشکلات مرتبط با سیستم ارزی	مرتبه با سیستم ارزی	۲۴	۱۰,۰	۳۷,۵
کل مشکلات سرمایه‌گذاری	جمع کل	۶۴	۲۶,۷	۱۰۰,۰
کل مشکلات سرمایه‌گذاری				۱۰۰,۰
مأخذ: محاسبات تحقیق				

نمودار ۳. دسته‌بندی مشکلات مرتبط با سیستم بانکی

۳-۷. مشکلات و موافع مرتبط با سیستم گمرکی: این بخش از مشکلات سرمایه‌گذاری خارجی هر چند به سه دسته کلی تقسیم شده است، اما امکان دسته‌بندی بیشتر این مشکلات وجود دارد. مشکلات گمرکی هم با توجه به واردات ماشین‌آلات و تجهیزات و مواد اولیه و صادرات توسعه سرمایه‌گذاران خارجی حائز اهمیت است. ضمناً چون گمرک، مجری مقررات صادرات و واردات است، ممکن است به لحاظ شکلی برخی از مشکلات به گمرک ارتباط پیدا کند.

۳-۷-۱. مشخص نبودن تعریف‌ها: تعریف‌ها و عوارض گمرکی واردات کالاهای، روشن نبوده و کالاهای با کیفیت متفاوت مشمول یک کد تعریف، به یک شکل بررسی می‌شوند. برخی از سرمایه‌گذاران خارجی به مشخص نبودن تعریف‌های گمرکی و، در برخی موارد، به بالا بودن میزان عوارض گمرکی اعتراض دارند. لذا یکی از مشکلات گمرکی دقیق نبودن چارچوب تعیین تعریف و عوارض گمرکی است.

۳-۷-۲. فرآیند صادرات کالا: یکی دیگر از اعتراضات شرکت‌ها در زمینه امور گمرکی، فرآیند طولانی صادرات کالا است. در بررسی انجام شده، پیچیدگی، طولانی بودن و هزینه‌بر بودن صادرات کالا به عنوان یک مشکل گمرکی مطرح شده است.

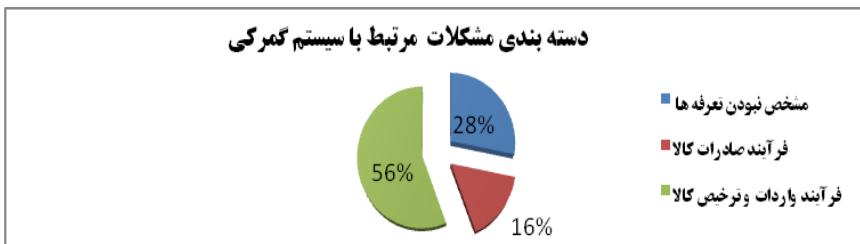
۳-۷-۳. فرآیند واردات و ترخیص کالا: یکی از مشکلات سرمایه‌گذاری خارجی، فرآیند طولانی، پیچیده و هزینه‌بر واردات کالاست. در این فرآیند مشکلات متعددی از جمله انجام آزمایش‌های متعدد در زمان ترخیص برخی کالاهای از سوی گمرک، استاندارد و بهداشت است که این آزمایش‌ها ضمن هزینه داشتن، زمان زیادی نیازدارند. یکی دیگر از این موارد، نداشتن مشخصات فنی استاندارد است. برخی از کالاهای وارداتی چون قبلاً وارد نشده‌اند، زمان ورود به دلیل نداشتن مشخصات فنی، توسط استاندارد تأیید نمی‌شوند. اخیراً نیز گمرک برای ترخیص کالاهای وارداتی برآنها برچسب اصالت نصب می‌کند. برای این کار باید کالاهای و بسته‌بندی مربوطه باز و برچسب‌ها نصب شوند که این امر ضمن ایجاد مشکل، زمان‌بر و دارای هزینه است. بدین ترتیب، سیستم واردات، به عنوان یک مشکل محسوب می‌شود.

بررسی موانع و محدودیت‌های داخلی سرمایه‌گذاری خارجی در ایران ۲۱۳

جدول ۵. وضعیت مشکلات شناسایی شده مرتبط با سیستم گمرکی

عنوان	مشکل	تعداد مشکل	نسبت به کل مشکلات گمرکی (درصد)	نسبت به کل مشکلات
مشکلات مرتبط با سیستم گمرکی کالا	مشخص نبودن تعرفه ها	۷	۲,۹	۲۸,۰
مشکلات مرتبط با سیستم گمرکی کالا	فرآیند صادرات کالا	۴	۱,۷	۱۶,۰
مشکلات مرتبط با سیستم گمرکی کالا	فرآیند واردات و ترخیص کالا	۱۴	۵,۸	۵۶,۰
کل مشکلات سرمایه‌گذاری	جمع کل	۲۵	۱۰,۴	۱۰۰,۰
کل مشکلات سرمایه‌گذاری		۲۴۰	۱۰۰,۰	

مأخذ: محاسبات تحقیق

نمودار ۴. دسته‌بندی مشکلات مرتبط با سیستم گمرکی

۴-۴. مشکلات و موانع مرتبط با سیستم مالیاتی: یکی دیگر از موانع و مشکلاتی که سرمایه‌گذاران خارجی با آن در گیر هستند، موانع مرتبط با امور مالیاتی است. در این مبحث به رغم تعدد و تکثر مشکلات مرتبط با مالیات، در دو بخش زیر این موضوع را مورد بررسی قرار می‌دهیم.

۴-۴-۱. مشکل اخذ مالیات مضاعف: سرمایه‌گذاران خارجی بر اساس قوانین کشور خود موظفند در کشور متبع خود نسبت به درآمدهای مربوطه، مالیات پرداخت نمایند. ازسوی دیگر، ایشان باید نسبت به درآمد خود در ایران نیز مالیات پرداخت کنند. برای رفع مشکل پرداخت نکردن مالیات مضاعف، کشورها اقدام به انعقاد موافقنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف می‌کنند ولی ممکن است کشور متبع برخی از سرمایه‌گذاران با ایران این موافقنامه را منعقد نکرده باشد و یا اینکه امکان اثبات این موضوع و طی فرآیند مربوطه میسر نباشد و لذا سرمایه‌گذاران مجبور به پرداخت مالیات مضاعف می‌شوند.

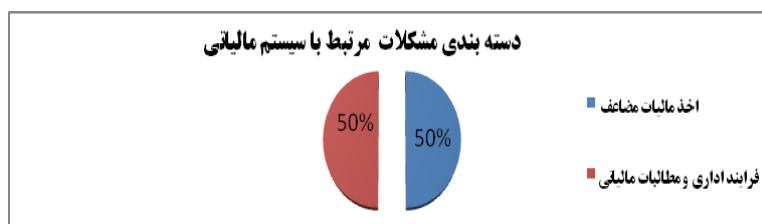
۴-۴-۲. فرآیند اداری و مطالبات مالیاتی: یکی از موضوعاتی که سبب نارضایتی سرمایه‌گذاران خارجی می‌شود، فرآیند اداری و مطالبات مالیاتی است. در زیر این عنوان می‌توان مشکلات متعدد مالیاتی را

طرح کرد. از جمله می‌توان به مالیات تکلیفی برای کارمزد وام دریافتی از بانک‌های خارجی، عدم پذیرش هزینه‌های تأمین مالی خارجی به عنوان هزینه قابل قبول، مالیات بر حقوق سرمایه‌گذاران خارجی، مالیات زیست محیطی، مالیات بر ارزش افزوده، مالیات بر حق لیسانس، زمان آغاز و پایان استفاده از معافیت مالیاتی، فرآیند طولانی رسیدگی به پرونده‌ها و جز اینها اشاره کرد. سرمایه‌گذاران خارجی در ارتباط با هر کدام از عناوین مذکور، چالش‌هایی داشته‌اند. لذا مطالبات و اختلاف نظر شرکت‌ها با سازمان مالیاتی و، همچنین، فرآیند رسیدگی به پرونده‌های مالیاتی و نحوه پاسخگویی به سرمایه‌گذاران، یکی از موانع سرمایه‌گذاری خارجی است. شایان ذکر است که موانع سرمایه‌گذاری از حیث نوع، زمان رسیدگی و احتمال رفع آن به مشکلات سخت و آسان قابل تقسیم هستند که مشکلات مالیاتی از نوع مشکلات سخت و تاحدی غیرقابل رفع محسوب می‌شوند.

جدول ۶. وضعیت مشکلات شناسایی شده مرتبط با سیستم مالیاتی

عنوان	مشکل	تعداد مشکل (درصد)	نسبت به کل مشکلات مالیاتی (درصد)
مشکلات اخذ مالیات مضاعف	۶	۲,۵	۵۰,۰
مرتبه با فرآیند اداری و مطالبات مالیاتی	۶	۲,۵	۵۰,۰
جمع کل سیستم مالیاتی	۱۲	۵,۰	۱۰۰,۰
کل مشکلات سرمایه‌گذاری		۲۴۰	۱۰۰,۰

مأخذ: محاسبات تحقیق

نمودار ۵. دسته‌بندی مشکلات مرتبط با سیستم مالیاتی

۵-۵. مشکلات و موانع مرتبط با بخش صنعت و معدن: آمار سرمایه‌گذاری خارجی بخش صنعت و معدن بیشترین میزان را به خود اختصاص داده است. بنابراین، با توجه به سهم زیاد، در صورت بروز مشکل در این بخش، اثر آن در کل سرمایه‌گذاری خارجی محسوس است. یکی از نکات قابل ذکر در خصوص مشکلات مربوط به این بخش، سخت بودن مشکلات به رغم بالا نبودن تعداد مشکلات است.

همچنین، می‌توان به این نکته اشاره کرد که چون استراتژی توسعه صنعتی و اولویت سرمایه‌گذاری مشخصی تدوین نشده است، در نتیجه، برنامه‌ریزی مناسبی نیز برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی وجود ندارد. به عنوان مثال کلیه سرمایه‌گذاری‌های خارجی بخش معدن، در سال‌های گذشته، در مرحله اجرا دچار مشکل و متوقف شده‌اند و می‌توان گفت که تقریباً هیچ طرح سرمایه‌گذاری خارجی در بخش معدن (بالای ۱۰ میلیون دلار) که بدون مشکل اجرایی و فعال باشد، نداریم.

۴-۵-۱. مشکلات مرتبط با شهرک‌های صنعتی: شهرک‌های صنعتی، از اساس، با اهداف خاصی ایجاد شده و اگر این اهداف برآورده نشود، ایجاد شهرک‌های صنعتی بیهوده است. ایجاد زیرساخت‌های لازم از قبیل آب، برق، گاز، فاضلاب، جاده در حد نیاز، رعایت مسائل زیست‌محیطی، تجمعی واحدهای صنعتی در جاهای مشخص، تفکیک واحدهای تولیدی و صنعتی از مکان‌های مسکونی و شهری از اهداف ایجاد شهرک‌های صنعتی است. این تسهیلات و مزایا به این دلیل پیش‌بینی شده‌اند تا واحدهای تولیدی تشویق شوند جهت سهولت تولید در شهرک‌های صنعتی مستقر شوند. بنابراین، در صورت عدم پیش‌بینی و ارائه زیرساخت‌ها و تسهیلات لازم در شهرک‌های صنعتی، نقض غرض حاصل می‌شود. در این تحقیق مشخص گردید که برخی از واحدهای مستقر در این شهرک‌ها مشکلات زیادی دارند و سرمایه‌گذاران به سبب نبود ایجاد زیرساخت لازم، مدت زیادی از برنامه زمانی اجرای طرح عقب‌مانده و دچار ضرر شده‌اند. هر چند تعداد واحدهای صنعتی دچار مشکل در این شهرک‌ها زیاد نیستند ولی با توجه به تأثیر آن بر فعالیت جاری واحد و احتمال تعطیلی آن، تعداد کم این مانع نیز مشکل‌ساز و تأثیرگذار است.

۴-۵-۲. مشکل دریافت مجوزهای صنایع: یکی از مشکلات مرتبط با بخش صنعت و معدن، دریافت مجوزهای صنایع، بهویژه صنایع کوچک است که دریافت آنها ضروری است. از جمله آنها، جواز تاسیس و پروانه بهره‌برداری است. این مجوزها، به نوعی گلوگاه نمایان شدن مشکلات حوزه صنعت و معدن است. قوانین و مقررات متعدد و، بعض‌اً متقاض، در زمان صدور مجوزهای فعالیت اعمال می‌شوند و وجود هرگونه مشکل در این زمینه‌ها، در زمان صدور مجوز بروز می‌کند.

۴-۵-۳. مشکل دریافت مجوزهای معدن: دریافت مجوز معدن یکی از مشکل‌ترین مجوزهای فعالیت اقتصادی می‌باشد. بخش معدن به دلیل تناقض مقررات آن با قوانین و مقررات دیگر، از یک‌سو، و پیچیده بودن فرآیند اداری، از سوی دیگر، ناموفق ترین بخش اقتصادی در جذب سرمایه‌گذاری خارجی است. البته این نتیجه‌گیری بدون احتساب سرمایه‌گذاری در نفت و گاز است که طبق تعریف آنکتاب در بخش معدن محاسبه می‌گردد. بخش معدن تفاوتی با بخش‌های دیگر دارد و آن این است که این

بخش دارای جذایت لازم برای سرمایه‌گذاری است؛ اما کلیه طرح‌ها در مرحله اجرا، متوقف می‌شوند. جهت اجرای یک طرح معدنی از ابتدا (آغاز مطالعات) تا انتهای (بهره‌برداری و تولید) مجوزها و موافقت‌های متعددی از قبیل پروانه اکتشاف، گواهی کشف و پروانه بهره‌برداری نیاز هست که در هر مرحله و در زمان صدور هر کدام از این مجوزها چنانچه مشکلی بروز کند، طرح متوقف می‌گردد. به عبارت دیگر زمانی طرح با موقوفیت اجرا می‌شود که کلیه این مجوزها بدون مشکل صادر گردد.

۴-۵-۴. مشکل سهم مشارکت در پروژه: یکی دیگر از مشکلات بخش صنعت و معدن، عدم اجرای تعهد قراردادی و تأمین سهم مشارکت در پروژه است. وزارت صنایع و معادن با هدف شرکت در برخی طرح‌های سرمایه‌گذاری، به عنوان شریک، تعهد می‌کند که سهم مشارکت خود در پروژه را پرداخت کند. این سهم ممکن است منابع مالی، اخذ مجوزهای لازم از دستگاه‌های دیگر یا ارائه پروانه و مجوز مربوطه از سوی وزارت صنایع و معادن باشد که در برخی موارد به این تعهد عمل نشده است.

۴-۵-۵. مشکلات و مسائل حقوقی: این گونه مشکلات، مواردی هستند که به مسائل حقوقی، قراردادی و مقرراتی طرح‌های سرمایه‌گذاری ارتباط دارند. به عبارت دیگر، عدم اجرای طرح سرمایه‌گذاری یا توقف اجرای آن با مفاد قرارداد مشارکت، تغییر قوانین، مقررات، دستورالعمل‌ها و بخش‌نامه‌های مربوطه و تفاسیر مختلف حقوقی از آنها، مرتبط است.

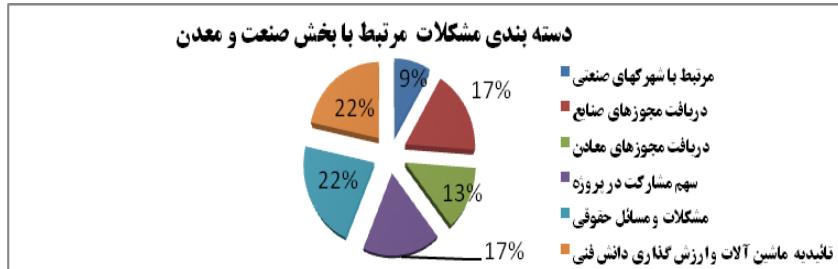
۴-۵-۶. مشکلات مرتبط با تأییدیه‌های ماشین‌آلات و ارزش‌گذاری دانش فنی: این گونه مشکلات را می‌توان در دو بخش تأییدیه‌های ماشین‌آلات و ارزش‌گذاری دانش فنی بررسی کرد. مشکلات تأییدیه ماشین‌آلات به تأیید نوع و سال تولید و همچنین صدور تأییدیه لازم جهت استفاده از معافیت عوارض گمرکی ارتباط دارد. به طوری که اگر بخشی از سرمایه خارجی به صورت ماشین‌آلات وارد شود، باید وزارت صنعت و معدن نسبت به این ماشین‌آلات اعلام نظر نماید. همچنین، برخورداری از معافیت عوارض گمرکی با نظر وزارت یاد شده انجام می‌شود. مشکل دیگر در این بخش، ارزش-گذاری دانش فنی است. براساس قانون و دستورالعمل اجرایی مربوطه مرجع تأیید انتقال دانش فنی وزارت صنعت و معدن تعیین شده است. در سال‌های گذشته، صدور تأییدیه انتقال دانش فنی قدری مشکل بوده است.

جدول ۷. وضعیت مشکلات شناسایی شده مرتبط با بخش صنعت و معدن

عنوان	مشکل	تعداد مشکل	نسبت به کل مشکلات	نسبت به کل صنعت و معدن (درصد)
مشکلات	مرتبه با شهرکهای صنعتی	۲	۰,۸	۸,۷
مشکلات	دریافت مجوزهای صنایع	۴	۱,۷	۱۷,۴
مشکلات	دریافت مجوزهای معادن	۳	۱,۳	۱۳,۱
مشکلات	مرتبه با پروژه	۴	۱,۷	۱۷,۴
مشکلات	بخش حقوقی	۵	۲,۱	۲۱,۷
مشکلات	تأیید ماشین آلات و ارزش گذاری دانش فنی	۵	۲,۱	۲۱,۷
جمع کل		۲۲	۹,۶	۱۰۰,۰
کل مشکلات سرمایه‌گذاری		۲۴۰	۱۰۰,۰	

مأخذ: محاسبات تحقیق

نمودار ۶. دسته‌بندی مشکلات مرتبط با بخش صنعت و معدن

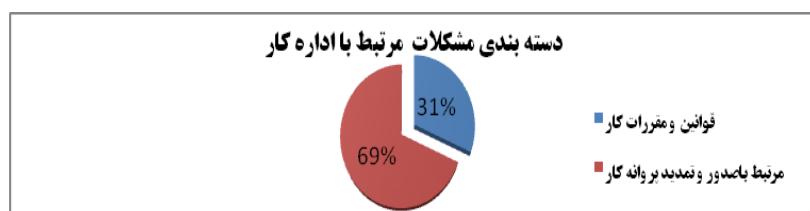
نمودار ۶. دسته‌بندی مشکلات مرتبط با بخش صنعت و معدن

۷-۶. مشکلات مرتبط با اداره کار: با مسائل نیروی انسانی کلیه بنگاه‌های اقتصادی در گیری مستقیم دارند و وجود هر گونه برخورد خارج از چارچوب، از یکسو، و عدم وجود مقررات شفاف، از سوی دیگر، باعث ایجاد چالش برای بنگاه‌های اقتصادی می‌شود. یکی از مشکلات سرمایه‌گذاری خارجی به نیروی کار و اداره کار مربوط می‌شود. مشکلات مرتبط با اداره کار در دو بخش قابل بررسی است: ۱. مشکلات مرتبط با قوانین و مقررات، ۲. مشکلات و موانع مرتبط با صدور و تمدید پروانه کار. هر چند، برخی مشکلات دیگر نیز از جمله به کارگیری و اخراج نیروی کار نیز به اداره کار مرتبط است ولیکن با توجه به اشکالات موجود در قانون در این زمینه، مشکلات موجود در زمینه به کارگیری و اخراج نیروی کار نیز در بخش مشکلات مقررات کار قید شده است. در طی این بررسی، تعداد ۱۰ طرح و ۲۲ طرح به ترتیب در زمینه بند ۱ و ۲ فوق دارای مشکل شناسایی شدند.

جدول ۸. وضعیت مشکلات شناسایی شده مرتبط با اداره کار

عنوان	مشکل	تعداد مشکل	نسبت به کل مشکلات (درصد)	نسبت به کل مشکلات اداره کار (درصد)
قوافل و مقررات کار		۱۰	۴,۲	۳۱,۳
مشکلات مرتبط با صدور و تمدید پروانه کار		۲۲	۹,۲	۶۸,۸
جمع کل		۳۲	۱۳,۳	۱۰۰,۰
کل مشکلات سرمایه‌گذاری		۲۴۰	۱۰۰,۰	

مأخذ: محاسبات تحقیق

نمودار ۷. دسته‌بندی مشکلات مرتبط با اداره کار

۷-۷. مشکلات مرتبط با بخش نفت و پتروشیمی: نفت و صنایع وابسته به آن بزرگ‌ترین بخش اقتصادی ایران را تشکیل داده و سهم زیادی در صادرات غیرنفتی و تولید ناخالص ملی دارد. پتروشیمی و نفت ایران در خاورمیانه و جهان نیز سهم قابل توجهی دارد. با توجه به منابع غنی نفت و گاز ایران، سرمایه‌گذاری در این بخش، بهویژه پتروشیمی، جذابیت بالایی دارد. مشکلات این بخش به شرح زیر است:

۷-۷-۱. مشخص نبودن قیمت خوراک: با توجه به زمزمه افزایش قیمت خوراک از اوایل اجرای برنامه چهارم، انتظار افزایش قیمت وجود داشته است ولی در حالی که حتی یک‌ماه برای سرمایه‌گذاران دارای اهمیت است، تا تعیین نهایی قیمت خوراک چند سال طول کشید و تعدادی از طرح‌های سرمایه‌گذاری خارجی به رغم جدیت در کار منتفی شدند. مشکل مذکور زمانی خیلی مهم و اثرگذار است که اجرای طرح به خوراک و قیمت آن متکی باشد. به عبارت دیگر، طرح‌هایی که مهم‌ترین عامل تعیین‌کننده توجیه‌پذیری آنها خوراک و قیمت آن باشد، به دلیل نامشخص بودن تامین خوراک دچار بلا تکلیفی شده و نمی‌توانند اجرایی شوند. بنابراین، یکی از مشکلات اصلی سرمایه‌گذاری که مانع حداقل جذب ۵ میلیارد دلار سرمایه خارجی شده، مشکل مشخص نبودن قیمت خوراک است.

۷-۷-۲. پرداخت نشدن سهم مشارکت: یکی دیگر از مشکلات این بخش، پرداخت نشدن سهم مشارکت می‌باشد. وزارت نفت در دهه گذشته براساس اولویت و به منظور اجرای سریع طرح‌های

اولویت‌دار، در تامین بخشی از منابع مالی اجرای این طرح‌ها مشارکت می‌نمود. به علت تغییر سیاست‌ها در سال‌های بعد، بهویژه ناشی از قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴، این هدف (تسريع در اجرای طرح‌های اولویت‌دار) نه تنها حاصل نشد، بلکه به علت پرداخت نشدن سهم مشارکت، این طرح‌ها با مشکل مواجه و متوقف شدند. بیشترین سهم مشکلات بخش نفت و پتروشیمی به این دسته تعلق دارد که به رغم پیگیری‌های صورت گرفته رفع نشده و سرمایه‌گذاران به دنبال تأمین منابع مالی جایگزین در تلاش بوده‌اند.

۳-۲-۲. مشخص نبودن قیمت خرید محصول: مشخص نبودن و بعضًا منطقی نبودن قیمت خرید محصول در بخش پتروشیمی، از دیگر مشکلات این بخش می‌باشد. با توجه به منطقی نبودن قیمت خوراک در سال‌های قبل از قانون هدفمند کردن یارانه‌ها، دولت در تعیین قیمت محصول واحدهای پتروشیمی نیز نقش داشت. پس از اجرای قانون موصوف نیز نقش دولت در این خصوص تا حدی حفظ گردید. به طوری که، از یکسو، قیمت تعیین شده برای فروش محصول در داخل کشور با قیمت جهانی فاصله داشت و مبالغ مربوط به محصول خریداری شده توسط دولت اغلب پرداخت نمی‌شد و یا به تعویق می‌افتد. از سوی دیگر، به دلیل نیاز داخل، اجازه صادرات محصول تولیدی واحدهای پتروشیمی نیز داده نمی‌شد که این نحوه عمل دولت باعث افزایش هزینه‌های تولید بدون افزایش درآمد می‌شد.

۴-۲-۲. عدم تأمین سوخت: برخی از طرح‌های سرمایه‌گذاری در عرصه پتروشیمی به مشتقات نفتی به عنوان خوراک نیاز ندارند ولی برخی نیز به مشتقات نفتی جهت تأمین انرژی لازم نیاز دارند و در صورت عدم تأمین سوخت لازم با مشکل مواجه می‌شوند. در نتیجه اجرای قانون هدفمند کردن یارانه‌ها، برخی از طرح‌های سرمایه‌گذاری خارجی به سبب عدم امکان تأمین سوخت با مشکلات زیادی مواجه شدند.

جدول ۹. وضعیت مشکلات شناسایی شده مرتبط با بخش نفت و پتروشیمی

عنوان	مشکل	مشکل	نسبت به کل مشکلات	تعداد
	مشکل	مشکل	و پتروشیمی (درصد)	(درصد)
مشکلات	مشخص نبودن قیمت خوراک	۵	۲,۱	۲۲,۷
مرتبط با	عدم پرداخت سهم مشارکت	۹	۳,۸	۴۰,۹
بخش نفت	مشخص نبودن قیمت خرید محصول	۲	۰,۸	۹,۱
و پتروشیمی	عدم تأمین سوخت	۶	۲,۵	۲۷,۳
	جمع کل	۲۲	۹,۲	۱۰۰,۰
	کل مشکلات سرمایه‌گذاری	۲۴۰	۱۰۰,۰	

مأخذ: محاسبات تحقیق

نمودار ۸. دسته‌بندی مشکلات مرتبط با بخش نفت و پتروشیمی

- ۸-۱. مشکلات و موافع مرتبط با بخش کشاورزی:** بخش کشاورزی ایران در حوزه جذب سرمایه-گذاری خارجی سهم بسیار ناچیزی را به خود اختصاص داده است. معمولاً در کشورهایی که دارای مزیت نسبی برای فعالیت در بخش کشاورزی هستند، این بخش در جذب سرمایه گذاری سهم زیادی دارد ولی ایران به رغم توان بالقوه بالای موجود، به دلایل گوناگون در سرمایه گذاری و توسعه این بخش موفق نبوده است. در این پژوهش موافع فعالیت شرکت‌های سرمایه گذاری خارجی که با فعالیت‌های وزارت جهاد کشاورزی مرتبط می‌باشد، شناسایی و مورد بررسی قرار گرفته‌اند.
- ۸-۲. مشکل دریافت مجوزها:** فعالان و سرمایه گذاران خارجی بخش کشاورزی برای آغاز فعالیت‌های اقتصادی و سرمایه گذاری باید از وزارت جهاد کشاورزی مجوزهای لازم را اخذ نمایند که این مجوزها، متناسب با فعالیت، متفاوت و متعددند. یکی از مشکلات سرمایه گذاری، طولانی بودن فرایند صدور مجوزهای مختلف از سوی وزارت جهاد کشاورزی حجم این نوع مشکلات زیاد نیست ولی در برخی مواقع رفع این گونه از مشکلات بسیار سخت است.
- ۸-۳. مشکل بازار و قیمت خرید محصولات:** یکی از موافع سرمایه گذاری در بخش کشاورزی، نبود تعادل در بازار محصولات در زمان عرضه است. با توجه به فصلی بودن تولیدات کشاورزی، هنگامی که محصول به بازار عرضه می‌شود، ناگهان افت قیمت حاصل از افزایش عرضه، باعث کاهش شدید قیمت و افزایش معاملات دلالی شده و در برخی موارد فروش محصول حتی هزینه تولید را نیز پوشش نمی‌دهد. به سبب این مشکلات و در برخی موارد (در محصول استراتژیک) مداخله دولت در تعیین قیمت و عدم اجازه صادرات، باعث ضرر سرمایه گذاران و عدم جذب سرمایه گذاری خارجی می‌شود.
- ۸-۴. مشکل اعطای زمین:** یکی از مقدمات اصلی سرمایه گذاری، داشتن زمین محل اجرای طرح است. براساس مقررات موجود زمانی که زمین از سوی دولت در اختیار سرمایه گذاران قرار می‌گیرد، در برخی موارد مشکلاتی را برای سرمایه گذاران، به ویژه سرمایه گذاران خارجی، به سبب محدودیت‌های ناشی از مقررات استعمالاًک اتباع بیکانه، ایجاد می‌کند. همچنین تغییر کاربری زمین نیز از دیگر مشکلات است.

بررسی موانع و محدودیت‌های داخلی سرمایه‌گذاری خارجی در ایران ۲۲۱

جدول ۱۰. وضعیت مشکلات شناسایی شده مرتبط با بخش کشاورزی

عنوان	مشکل	تعداد مشکل	نسبت به کل مشکلات	نسبت به کل مشکلات (درصد)
مشکلات	مرتبط با دستیابی مجوزها	۴	۳۳,۳	۰,۸
مرتبط با محصولات	مرتبط با بازار و قیمت خرید	۱	۱۶,۷	۰,۴
بخش کشاورزی	مرتبط با اعطای زمین	۳	۵۰,۰	۱,۳
جمع کل	کل مشکلات سرمایه‌گذاری	۶	۱۰۰,۰	۲,۵
۱۰۰,۰				

مأخذ: محاسبات تحقیق

دسته‌بندی مشکلات مرتبط با بخش کشاورزی

نمودار ۹. دسته‌بندی مشکلات مرتبط با بخش کشاورزی

۹-۷. مشکلات و موانع مرتبط با ثبت شرکت‌ها: اغلب سرمایه‌گذاران خارجی برای شروع فعالیت اقتصادی خود در ابتدا اقدام به ثبت شرکت ایرانی می‌نمایند. لذا می‌توان گفت که تقریباً تمام سرمایه‌گذاران در آغاز سرمایه‌گذاری به ثبت شرکت‌ها مراجعه می‌کنند و اگر در این زمینه مشکل وجود داشته باشد، اغلب سرمایه‌گذاران با آن برخورد می‌کنند. در ارتباط با ثبت شرکت‌ها عمدۀ مشکلات به شرح زیر است:

۹-۸. مشکل ثبت شرکت مشترک ایرانی با بیش از ۴۹ درصد سهام متعلق به خارجی: براساس تفاسیر خاص و سلیقه‌ای از قوانین و مقررات مختلف، از جمله اصل ۸۱ قانون اساسی، ثبت شرکت ایرانی با مالکیت اکثریت سهام توسط اشخاص خارجی فراز و نشیب‌هایی داشته است و چون قانون درخصوص عدم وجود مشکل در ثبت شرکت ایرانی با سهامداری اکثریت خارجی صراحة ندارد، در برخی مواقع دستگاه‌ها، از جمله وزارت کار، نسبت به ارائه خدمات به شرکت‌های ایرانی دارای سهامدار اکثریت خارجی اقدام نمی‌کرد و حتی در برهه‌ای با ارسال گزارشی به سازمان بازرگانی کشور و با استفاده از ظرفیت نظارتی سازمان موصوف، از ثبت شرکت‌های ایرانی با شرایط مذکور جلوگیری کردند و اداره ثبت شرکت‌ها نیز به دلیل ورود سازمان یاد شده، شرکت‌های مورد نظر را ثبت نمود. البته با برگزاری جلسات بین دستگاه‌های ذی‌ربط

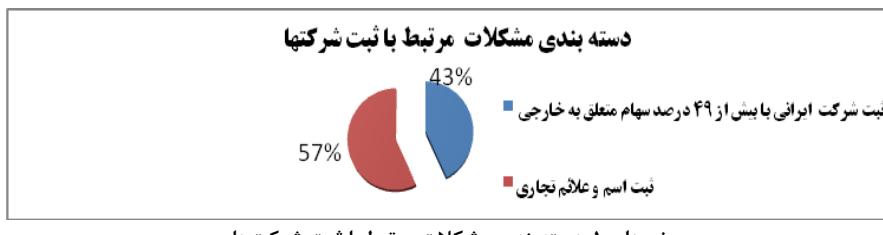
و بررسی موضوع، توافق لازم حاصل و مراتب به صورت صور تجلیسه‌ای توسط وزیر دادگستری ابلاغ و مشکل رفع گردید.

۲-۹-۷. مشکلات و موافع در ثبت اسم و علامت تجاری: استفاده از نام و علامت تجاری یکی از اصول شرکت‌های مختلف، بهویژه شرکت‌های بزرگ و معترین بین‌المللی، برای انجام فعالیت اقتصادی است. این شرکت‌ها در طی سال‌های متتمدی، نام و علامت خاص تجاری خود را در جهان شناسانده و از آن استفاده می‌کنند. وجود هرگونه مشکل در این زمینه می‌تواند حتی شرکت را از فعالیت اقتصادی باز دارد. در ایران یکی از مشکلات سرمایه‌گذاران خارجی در این زمینه می‌باشد. این مشکل زمانی حاد می‌شود که سرمایه‌گذار شرکت معترین بین‌المللی باشد. براساس قانون منوعیت به کارگیری اسمی، عنوانی و اصلاحات یگانه (بصوب سال ۱۳۷۵) استفاده از کلمات و واژه‌های یگانه بر روی تولیدات داخلی منوع است. این قانون، استفاده از نام و علامت تجاری به رسمیت شناخته شده در دنیا را منع کرده و به نوعی یکی از اصول فعالیت اقتصادی را نادیده گرفته بود. با توجه به این موضوع، موافعی در طی سال‌های گذشته برای سرمایه‌گذاران خارجی در این خصوص ایجاد می‌شد که با تلاش صورت گرفته برخی از این مشکلات با تعديل رفع و برخی دیگر رفع نشدنند. با توجه به اینکه استفاده از نام و برنده‌یک اصل پذیرفته شده در دنیاست، گزارش توجیهی لازم در خصوص این مانع فعالیت شرکت‌های معترین بین‌المللی به دولت ارائه که در نهایت طی مصوبه‌ای این مشکل تا حدود زیادی رفع شد.

جدول ۱۱. وضعیت مشکلات شناسایی شده مرتبط با ثبت شرکت‌ها

عنوان	مشکل	تعداد مشکل	نسبت به کل مشکلات (درصد)	تعداد شرکت‌ها (درصد)	نسبت به کل مشکلات
ثبت شرکت ایرانی با پیش از ۴۹٪ سهام متعلق به خارجی	مشکلات مرتبط با ثبت شرکت‌ها	۳	۱,۳	۴۲,۹	۵۷,۱
ثبت اسم و علامت تجاری	جمع کل	۴	۱,۷	۱۰۰,۰	۲,۹
کل مشکلات سرمایه‌گذاری		۲۴۰	۱۰۰,۰		

مأخذ: محاسبات تحقیق

نمودار ۱۰. دسته‌بندی مشکلات مرتبط با ثبت شرکتها

۱۰-۱. مشکلات و موانع مرتبط با بخش محیط زیست: در بررسی مشکلات شرکت‌های دارای سرمایه‌گذار خارجی، برخی شرکت‌ها مشکلاتی را مطرح کردند که با اداره محیط زیست مرتبط و فهرست آنها به شرح زیر است:

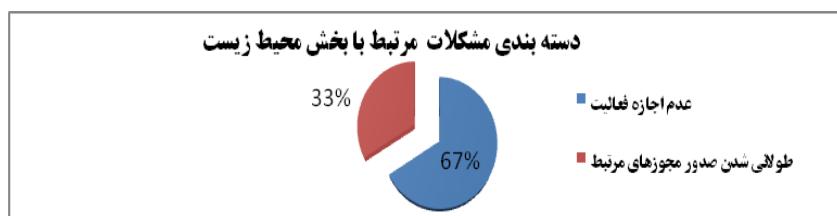
۱۰-۱. عدم اجازه فعالیت: طبق بررسی‌های صورت گرفته در برخی موارد مشاهده شده است که اداره محیط زیست، در ابتدای کار، طرح توجیهی فعالیت اقتصادی را مورد تأیید قرار داده ولی در حین اجرای پروژه یا بهره‌برداری، از برخی فعالیت‌ها جلوگیری می‌کند که این موضوع باعث از بین رفتن سرمایه‌گذاری و عدم تمایل به ادامه یا توسعه فعالیت می‌شود.

۱۰-۲. مشکل طولانی شدن صدور مجوزهای مرتبط با محیط زیست: طی بررسی‌ها مشخص شد که در برخی موارد برای صدور مجوزهای زیست محیطی زمان طولانی حتی بیش از یک‌سال صرف شده است و نتیجه نیز در انتهای کار، مثبت نبوده است. برای جذب سرمایه‌گذاران خارجی لازم است گرددش کار صدور مجوزها و زمان آن (کمترین زمان ممکن) طراحی، اطلاع‌رسانی و رعایت شود که حتی، در موارد خاص، زمان صدور مجوز بیش از زمان پیش‌بینی شده در طرح طولانی نشود.

جدول ۱۲. وضعیت مشکلات شناسایی شده مرتبط با بخش محیط زیست

عنوان	مشکل	مشکل	مشکلات مرتبط با	نسبت به کل	نسبت به مشکلات	نسبت محیطی	نسبت به کل
مشکلات مرتبط با بخش محیط زیست	عدم اجازه فعالیت	۲	طولانی شدن صدور مجوزهای مرتبط	۶۶,۷	۰,۸	درصد	۶۶,۷
جمع کل		۳		۱۰۰,۰	۱,۳	(درصد)	۱۰۰,۰
کل مشکلات سرمایه‌گذاری		۲۴۰		۱۰۰,۰			

مأخذ: محاسبات تحقیق

نمودار ۱۱. دسته‌بندی مشکلات مرتبط با محیط زیست

۱۱-۷. مشکلات و موانع مرتبط با امور خارجه: یکی از موضوعات اصلی در جذب سرمایه‌گذاران خارجی، سهولت در ورود و خروج سرمایه‌گذاران است. متولی این امر نیز وزارت امور خارجه می‌باشد که بایستی با رعایت ملاحظات سیاسی و امنیتی، تسریع در صدور روادید را مد نظر داشته باشد. در برخی موارد سرعت در اخذ روادید و ضرورت حضور یک سرمایه‌گذار، در زمان مشخص، برای احیاء یک پروژه حیاتی است و با گذر زمان ممکن است امکان جذب آن سرمایه‌گذار برای پروژه امکان‌پذیر نباشد. در مواردی در این زمینه مشکلاتی برای سرمایه‌گذاران خارجی ایجاد می‌شود، اما این مشکل از جنس مشکلات سهل و قابل رفع می‌باشد.

جدول ۱۳. وضعیت مشکلات شناسایی شده مرتبط با امور خارجه

عنوان	تعداد مشکل	نسبت به کل مشکلات (درصد)
مشکلات مرتبط با امور خارجه (اخذ روادید)	۱۰	۴,۲
کل مشکلات سرمایه‌گذاری	۲۴۰	۱۰۰,۰

مأخذ: محاسبات تحقیق

مشکلات امور خارجه (روادید) نسبت به کل مشکلات

نمودار ۱۲. مشکلات امور خارجه (روادید) نسبت به کل مشکلات

۱۲-۷. مشکلات و موانع مرتبط با بخش بازرگانی: اغلب سرمایه‌گذاران خارجی در حین اجرا و پس از بهره‌برداری طرح مربوطه، به برخی امور بازرگانی و تجاری به عنوان بخشی از فعالیت‌های اقتصادی خود می‌پردازند. نیاز به وارد کردن ماشین‌آلات و تجهیزات خارجی یا صادرات محصول تولیدی پس از بهره‌برداری طرح از جمله امور بازرگانی و تجاری مرتبط با کار سرمایه‌گذاران خارجی است. در این زمان یا در صورت سرمایه‌گذاری در خدمات، لازم است برخی مجوزها و موافقت‌ها از دستگاه متولی

بخش بازرگانی اخذ شود. لذا چنانچه هرگونه مشکلی در پیگیری و انجام این امور بروز نماید در فعالیت جاری سرمایه‌گذاران مذکور مؤثر خواهد بود. با توجه به موارد یادشده و براساس بررسی به عمل آمده، نتیجه حاصله حکایت از آن دارد که بخشی از موانع سرمایه‌گذاری خارجی با بخش بازرگانی ارتباط دارد. این تقسیم‌بندی با توجه به وظایف دستگاه متولی بخش بازرگانی و تجارت صورت گرفته است. به طور کلی مشکلات مرتبط با بخش بازرگانی به سه دسته زیر تقسیم شده است.

۱۲-۱. مشکلات مرتبط با ثبت سفارش: مشکلات مرتبط با ثبت سفارش هر چند در طی سال‌های گذشته کمتر بود، اما اخیراً بیشتر شده و می‌توان گفت که ثبت سفارش به عنوان یک مشکل اصلی برای فعالان اقتصادی، از جمله سرمایه‌گذاران خارجی، مطرح است. هر چند بخش زیادی از این مشکلات به مسائل دیگری از جمله تحریم‌های اعمال شده بر علیه کشورمان و، همچنین، نوسانات نرخ ارز در کشور و فاصله نرخ ارز دولتی و نرخ ارز در بازار آزاد مرتبط است ولی بازهم بخشی از مشکلات ثبت سفارش به تعییرات مکرر دستورالعمل‌ها، اجرای برنامه‌های متعدد نرم‌افزاری و طرح‌های مختلف بازمی‌گردد. در حالی که در اغلب کشورهای جهان ثبت سفارش در سریع‌ترین زمان انجام می‌شود، در ایران ثبت سفارش گاهی چندماه نیز طول می‌کشد. انجام سریع ثبت سفارش در اجرای به موقع طرح‌های سرمایه‌گذاری تأثیر به سزاپی دارد.

۱۲-۲. مشکل در صدور مجوزها: در انجام سرمایه‌گذاری و فعالیت اقتصادی در کشور برخی از مجوزها و موافقت‌ها به دستگاه متولی بخش بازرگانی مربوط می‌شود از جمله این مجوزها و موافقت‌نامه‌ها می‌توان به موافقت اصلی برای سرمایه‌گذاری در زمینه‌های تجاری مشابه فروشگاه‌های زنجیره‌ای، پایانه‌های صادرات و همچنین موافقت با صدور کارت بازرگانی، موافقت با واردات و صادرات، و... اشاره کرد. اغلب این مجوزها هر چند مستقیماً به اجرای طرح‌های سرمایه‌گذاری مرتبط نمی‌شوند لیکن در فرایند ورود مواد اولیه، ماشین‌آلات و تجهیزات، قیمت‌گذاری محصول، صادرات محصول و غیره تأثیر بسزایی دارد و در حالی که مشکلی در صدور این مجوزها و فرایند اداری آنها بروز نماید، طرح‌های سرمایه‌گذاری با چالش مواجه شده و تا مز توافق فعالیت پیش می‌روند. از مشکلات دیگر در خور ذکر، برخوردهای سلیقه‌ای در صدور برخی از مجوزها است.

۱۲-۳. مشکلات مرتبط با پرداخت جوایز صادراتی: از چند سال قبل (سال ۱۳۸۵ش)، به منظور تشویق صادرات و افزایش صادرات غیرنفتی، جایزه صادراتی برای صادرکنندگان پیش‌بینی گردید. پرداخت جایزه صادراتی به عنوان یک مشوق مالی مناسب در افزایش صادرات تأثیر دارد. این عامل تشویقی در صورتی نتیجه عکس می‌دهد که نحوه عمل در این زمینه درست نباشد. در این راستا به دلیل مناسب

نودن دستورالعمل مربوط به جایزه مذکور و چارچوب مربوطه و همچنین، اجرا شدن کامل و درست آن، این عامل به صورت یک مانع و مشکل سرمایه‌گذاری ظاهر شده است.

جدول ۱۴. وضعیت مشکلات شناسایی شده مرتبط با بخش بازرگانی

عنوان	مشکل	مشکل	تعداد	نسبت به کل مشکلات	نسبت به کل مشکلات بازرگانی (درصد)
مشکلات	مرتبط با ثبت سفارش	۱	۰,۴	۱۴,۳	
مرتبط با صدور مجوزها	۳	۱,۳	۴۲,۹		
مرتبط با پرداخت جوایز صادراتی	۳	۱,۳	۴۲,۹		
بازرگانی	جمع کل	۷	۲۴۰	۱۰۰,۰	
کل مشکلات سرمایه‌گذاری		۱۰۰,۰			

مأخذ: محاسبات تحقیق

دسته‌بندی مشکلات مرتبط با بخش بازرگانی

نمودار ۱۳. دسته‌بندی مشکلات مرتبط با بخش بازرگانی

۱۳-۷. مشکلات و موانع مرتبط با انرژی و آب: یکی از نشانه‌های آمادگی برای پیشرفت اقتصادی در هر کشور وجود زیرساخت‌های تولید است. در صورتی که زیرساخت‌ها به طور متوازن تدارک شوند، امکان توسعه همه‌جانبه نیز وجود خواهد داشت. در بررسی‌های صورت گرفته برخی شرکت‌ها از عدم تأمین زیرساخت‌های تولید از جمله برق لازم، آب مورد نیاز، سیستم فاضلاب و ... در زمانی که نیاز به این امکانات وجود داشته است، نارضایتی داشته و این عامل را باعث تأخیر در اجرا یا بهره‌برداری و، در نتیجه، زیان اقتصادی و دلسوزی برای سرمایه‌گذاری دانسته‌اند.

جدول ۱۵. وضعیت مشکلات شناسایی شده مرتبط با انرژی و آب

عنوان	مشکل	تعداد مشکل	نسبت به کل مشکلات (درصد)	نسبت به کل مشکلات انرژی و آب (درصد)
مشکلات مرتبط با انرژی	مرتبط با انرژی	۱۰	۴,۲	۸۳,۳
مشکلات مرتبط با آب	مرتبط با آب	۲	۰,۸	۱۶,۷
با انرژی و آب	جمع کل	۱۲	۵,۰	۱۰۰,۰
کل مشکلات سرمایه‌گذاری			۱۰۰,۰	۲۴۰

مأخذ: محاسبات تحقیق

دسته‌بندی مشکلات مرتبط با انرژی و آب

نمودار ۱۴. دسته‌بندی مشکلات مرتبط با انرژی و آب

۱۴-۷. مشکلات و موانع مرتبط با بخش‌های دیگر (متفرقه): این بخش از مشکلات، موانعی هستند که تعداد طرح‌های در گیر با هر کدام از دستگاه‌های مورد نظر نسبت به موارد مذکور قبلی کمتر بوده و در زیر مجموعه یک بند از مشکلات تحت عنوان موانع مرتبط با بخش‌های متفرقه دسته‌بندی و پالایش شده است. این بخش مشکلات به چند دستگاه مربوط می‌شود و تعداد مشکلات آنها نسبتاً کمتر است.

۱۴-۷.۱. مشکلات مرتبط با شهرداری: هر چند تعداد طرح‌های سرمایه‌گذاری خارجی مرتبط با شهرداری‌ها کم است، اما معمولاً هر کدام از طرح‌هایی که امور آنها به شهرداری‌ها بهویژه شهرداری‌های کلان شهرها، ارتباط پیدا می‌کند معمولاً با مشکل مواجه می‌شوند. شهرداری‌ها عموماً به دنبال کسب درآمد بیشترند و زمانی که طرف مقابل آنها، سرمایه‌گذار خارجی باشد، سعی می‌کنند با ایجاد مشکل بیشترین درآمد را از سرمایه‌گذار کسب نمایند. دریافت هزینه‌های متعدد توسط شهرداری‌ها به بهانه‌های مختلف مشابه رایج است و اغلب طرف قرارداد آنها از این رفتار ناراضی هستند.

۱۴-۷.۲. مشکلات مرتبط با نهاد متولی امور بهداشتی: یکی دیگر از موانع سرمایه‌گذاری با امور بهداشتی مرتبط است. در زمینه تولید محصولات و صنایع غذایی، ورود مواد اولیه مصرفی وارداتی در تولید و نیز فرمول و نحوه تولید محصول و ترکیبات آن و میزان استفاده از آنها، موافقت نهاد متولی امور بهداشتی لازم است. برخی از طرح‌های سرمایه‌گذاری خارجی در اخذ اینگونه مجوزها دچار مشکل شده‌اند.

۱۴-۳. مشکلات مرتبط با نیروی انتظامی: اغلب مشکلات مرتبط با نیروی انتظامی، در زمینه صدور و تمدید پروانه اقامت برای سرمایه‌گذاران خارجی، کارشناسان، مدیران و بستگان آنهاست. در برخی مواقع نیروی انتظامی، در برخی از استان‌ها، در صدور و تمدید پروانه اقامت اقدام به موقع و مناسبی انجام نداده و سرمایه‌گذاران خارجی را دچار مشکل می‌کند. با توجه به بررسی انجام شده، مشکلات مرتبط با نیروی انتظامی غالباً حاد نبوده و با پیگیری رفع می‌شود. هر چند ممکن است در ارتباط با نیروی انتظامی، مشکلات دیگری در زمینه راهنمایی و رانندگی و برخورد انتظامی به وجود بیاید اما اینگونه مشکلات بسیار نادر بوده و نیروی انتظامی در برخورد با سرمایه‌گذاران خارجی مناسب عمل کرده است.

۱۴-۴. مشکلات مرتبط با آموزش و پرورش: مشکلی که تاکنون سرمایه‌گذاران خارجی در ارتباط با آموزش و پرورش با آن برخورد کرده‌اند، مشکل ثبت نام و تحصیل فرزندان سرمایه‌گذاران در آموزش و پرورش است. در برخی موارد برداشت نادرست برخی استانداری‌ها از دستورالعمل مربوط به محدودیت اقامت اتباع خارجی در مناطق کشور و تعیین آن به سرمایه‌گذاران خارجی تحت پوشش قانون، باعث می‌شود اقامت برخی از سرمایه‌گذاران خارجی با مشکل مواجه گردد. از سوی دیگر، در صورت دارا بودن پروانه اقامت نیز در برخی مواقع آموزش و پرورش، با برداشت نادرست از دستورالعمل موصوف، از ثبت نام فرزندان سرمایه‌گذاران خارجی و مدیران ایشان جلوگیری می‌کند.

۱۴-۵. مشکلات مرتبط با وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی: اغلب مشکلات سرمایه‌گذاران خارجی در این زمینه به اجرای قانون منوعیت به کارگیری اسامی، عناوین و اصلاحات بیگانه و آین نامه اجرایی آن و تبلیغات در رسانه‌های گروهی مربوط می‌شود.

۱۴-۶. مشکلات مرتبط با سازمان خصوصی‌سازی: با توجه به ارتباط خیلی کم سازمان خصوصی سازی با سرمایه‌گذاری خارجی، به واسطه عدم واگذاری تعداد زیاد شرکت‌های دولتی به سرمایه‌گذاران خارجی، بدیهی است که مشکلات سرمایه‌گذاران یادشده با سازمان موصوف نیز محدود باشد. این مشکلات در صورت بروز صرفاً به چارچوب قرارداد واگذاری شرکت‌ها به سرمایه‌گذاران خارجی مرتبط می‌شود.

۱۴-۷. مشکلات مرتبط با اداره راه: این گونه مشکلات بیشتر به ایجاد شرکت‌های حمل و نقلی، احداث جاده دسترسی و فاصله واحدهای تولیدی به راه‌ها باز می‌گردد.

۸-۱۴-۷. مشکلات مرتبط با وزارت کشور: مشکلات مرتبط با وزارت کشور مشابه مشکلات مرتبط با آموزش و پرورش به دستورالعمل محدودیت اقامت اتباع خارجی، در برخی مناطق کشور و در نتیجه ایجاد مشکل در زمینه اقامت برخی از سرمایه‌گذاران خارجی بازمی‌گردد.

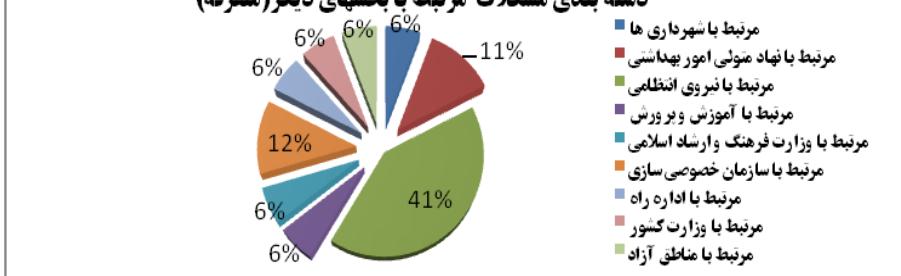
۸-۱۴-۸. مشکلات مرتبط با مناطق آزاد: مشکلات مورد نظر در این زمینه بیشتر به مشکلات واگذاری زمین در مناطق مرتبط است. برخی از سرمایه‌گذاران خارجی در زمینه‌های متعدد با مناطق آزاد مشکل داشته‌اند.

جدول ۱۶. وضعیت مشکلات شناسایی شده مرتبط با بخش‌های مختلف (متفرقه)

عنوان	مشکل	مشکل	تعداد	نسبت به کل مشکلات	نسبت به کل مشکلات متفرقه (درصد)	(درصد)
مرتبط با شهرداری‌ها	مرتبط با شهرداری‌ها	۱	۰,۴	۵,۹	۰,۴	۵,۹
مرتبط با نهاد مولی امور بهداشتی	مرتبط با نهاد مولی امور بهداشتی	۲	۰,۸	۱۱,۸	۰,۸	۱۱,۸
مشکلات	مرتبط با نیروی انتظامی	۷	۲,۹	۴۱,۲	۲,۹	۴۱,۲
مرتبط با	مرتبط با آموزش و پرورش	۱	۰,۴	۵,۹	۰,۴	۵,۹
بخش‌های دیگر	مرتبط با وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی	۱	۰,۴	۵,۹	۰,۴	۵,۹
(متفرقه)	مرتبط با سازمان خصوصی سازی	۲	۰,۸	۱۱,۸	۰,۸	۱۱,۸
مرتبط با اداره راه	مرتبط با اداره راه	۱	۰,۴	۵,۹	۰,۴	۵,۹
مرتبط با وزارت کشور	مرتبط با وزارت کشور	۱	۰,۴	۵,۹	۰,۴	۵,۹
مرتبط با مناطق آزاد	مرتبط با مناطق آزاد	۱	۰,۴	۵,۹	۰,۴	۵,۹
جمع کل	کل مشکلات سرمایه‌گذاری	۱۷	۷,۱	۱۰۰,۰	۷,۱	۱۰۰,۰
		۲۴۰				

مأخذ: محاسبات تحقیق

دسته‌بندی مشکلات مرتبط با بخش‌های دیگر (متفرقه)

نمودار ۱۵. دسته‌بندی مشکلات مرتبط با بخش‌های دیگر (متفرقه)

۸. نتیجه‌گیری

محیط سرمایه‌گذاری در ایران با مشکلات فراوانی رویه‌روست. برخی از این مشکلات، بنیادی و ریشه در فرهنگ یا ساختار سیاسی کشور دارند و برخی دیگر، به رویکرد اقتصادی دولت‌ها، عوامل برون مرزی و عملکرد کارگزاران اقتصادی مربوط می‌شود. عملکرد نامناسب نهادهای دولتی (نظیر بوروکراسی گسترده، رفتارهای تبعیض آمیز، برخوردهای سلیقه‌ای، بی ثباتی قوانین، عدم هماهنگی نهادها در اجرای سیاست‌ها، عملکرد نهادهای انتفاعی دولتی) نیز می‌تواند موجب افزایش ناامنی در سرمایه‌گذاری و افزایش هزینه‌های جانبی تولید شود (رهبر، فرهاد و ...، ۱۳۸۶).

در این پژوهش که با استفاده از روش میدانی و تهیه گزارش از بیش از ۳۰۰ طرح سرمایه‌گذاری خارجی تحت پوشش قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی انجام شده، به بررسی مشکلات و موانع سرمایه‌گذاری خارجی در کشور با رویکرد خرد و مصداقی پرداخته است. همچنین، کلیه موانع و مشکلات پیش‌روی طرح‌های سرمایه‌گذاری خارجی موصوف را شناسایی و سپس مورد پالایش و ارزیابی قرار داده است.

با توجه به میزان مشکلات شناسایی شده و درگیری شرکت‌ها و سرمایه‌گذاران خارجی با مشکلات متعدد و تأثیرگذاری این مشکلات بر فعالیت طرح‌های سرمایه‌گذاری خارجی، این نتیجه حاصل شد که هر چند متغیرهای بین‌المللی و موانع و مشکلات خارجی، در عدم موفقیت کشور جهت جذب سرمایه‌های خارجی مؤثر بوده ولی تأثیر موانع و مشکلات مطرح شده داخلی به حدی زیاد بوده است که در صورت عدم وجود مشکلات خارجی، مشکلات داخلی همچنان راه رشد سرمایه‌گذاری خارجی را می‌بندد.

اگر چنانچه نگاهی به سرمایه‌گذاری‌های مصوب در طی سال‌های گذشته داشته باشیم، ملاحظه می‌کنیم که تعداد زیادی از طرح‌های یادشده که فرایندهای اداری اخذ مجوزهای مقدماتی و اصلی را طی کرده و حتی بخشی از سرمایه‌خارجی مورد نیاز را وارد کشور کرده‌اند به سبب بروز مشکلات و موانع متعدد داخلی پیش‌روی آنها، با توقف فعالیت مواجه شده و موفقیتی در این زمینه حاصل نکرده‌اند. بنابراین، این نتیجه حاصل شد که رفع مشکلات و موانع خارجی سرمایه‌گذاری خارجی برای موفقیت در این زمینه شرط لازم محسوب می‌شود ولی شرط کافی نیست.

موانع خارجی سرمایه‌گذاری تاثیر منفی خود را بیشتر بر روی سرمایه‌گذارانی می‌گذارند که به دنبال اتخاذ تصمیم برای سرمایه‌گذاری در ایران هستند و چه بسا در صورت نبود این مشکلات، برخی از این سرمایه‌گذاران به نتیجه قطعی برای سرمایه‌گذاری در ایران نرسند و تاثیر منفی موانع خارجی،

بیشتر بر روی احتمالات سرمایه‌گذاری بوده و این موانع در واقع بر سرمایه‌گذاران خارجی بالقوه که ممکن است به بالفعل تبدیل شوند، اثر منفی می‌گذارند. در حالی که مشکلات داخلی بر سرمایه‌گذاری خارجی موجود و بالفعل اثر منفی می‌گذارند و مانع فعالیت سرمایه‌گذارانی می‌شود که تصمیم قطعی برای سرمایه‌گذاری در ایران گرفته و وارد فضای کسب و کار کشور شده‌اند. لذا اهمیت موانع و مشکلات داخلی نسبت به موانع خارجی بیشتر بوده و چنانچه یک سرمایه‌گذار از موانع خارجی نیز رد شود، با موانع داخلی مواجه شده و شکست می‌خورد.

به عبارت دیگر، در حال حاضر دو نوع سد و مانع پیش‌روی سرمایه‌گذاری خارجی در ایران وجود دارد که احتمال عبور از سد و مانع اول (مانع خارجی) وجود دارد ولی عبور از مانع و سد بعدی (مانع داخلی) بسیار سخت بوده و احتمال عبور از این مشکلات و، در نتیجه، موفقیت در سرمایه‌گذاری کمتر است. بنابراین درست است که برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی در کشور هم موانع خارجی و هم موانع داخلی تأثیرگذار بوده و در صورت رفع هر دو نوع موانع، می‌توانیم شاهد چشمگیر سرمایه‌گذاری خارجی در کشور باشیم. ولیکن هدف این بررسی توجه دادن مسئولان و سیاست‌گذاران کشور به داخل است یعنی در شرایطی که موانع خارجی سرمایه‌گذاری خارجی به عوامل و شاخص‌های سیاسی و بین‌المللی مرتبط است، توجه و نگرش به مشکلات و موانع داخلی جذب سرمایه‌گذاری خارجی ضروری و واجب بوده و در صورت رفع این مشکلات به رغم باقیماندن مشکلات و موانع خارجی می‌توان نتایج مثبتی حاصل کرد و رشد سرمایه‌گذاری خارجی در شرایط فعلی را نیز سبب شد.

بنابراین، این پژوهش، موانع و مشکلات داخلی اعم از رکود حاکم بر فضای کسب و کار کشور، نبود زیرساخت‌های مناسب توسعه‌ای، مشکلات و موانع اجرایی و بوروکراسی زاید اداری و ... را عوامل اصلی عدم موفقیت ایران در جذب سرمایه‌گذاری خارجی معرفی کرده است.

منابع

- برانسون، ویلیام اچ (۱۳۷۲)، *تئوری‌ها و سیاست‌های اقتصاد کلان*، ترجمه عباس شاکری، تهران: نشر نی.
- بهنام مجتبهدی، ایرج (مرداد و شهریور ۱۳۷۳)، "شرکت‌های چندملیتی در صحنه اقتصاد جهانی"، *مجله اطلاعات سیاسی-اقتصادی*، شماره ۸۳ و ۸۴، ص ۱۰۰.
- _____ (مهر و آبان ۱۳۷۳)، "شرکت‌های چندملیتی در صحنه اقتصاد جهان، آثار سرمایه‌گذاری در کشورهای در حال توسعه"، *مجله اطلاعات سیاسی-اقتصادی*، شماره ۸۵ و ۸۶، ص ۱۱۲.
- پورمقیم، سیدجواد (۱۳۷۵)، *تجارت بین الملل: نظریه‌ها و سیاست‌های بازرگانی*، تهران: نشر نی.
- جمالی، احمد و همکاران (۱۳۸۹)، *سرمایه‌گذاری خارجی: مفاهیم، تئوری‌ها و روئش‌ها*، تهران: نشر آبگین رایان.

- جهانگرد، فاطمه و شیرمحمد، روح‌الله (آذر ۱۳۹۲)، "بررسی اثر سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی بر تولید ناخالص داخلی در ایران"، *اولین همایش الکترونیکی ملی چشم‌انداز اقتصاد ایران با رویکرد حمایت از تولید ملی*.
- جهانگیر، منصور (۱۳۷۷)، *قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران* مصوب ۱۳۵۸، تهران: نشر دوران.
- حسین زاده بحرینی، محمدحسین (پاییز و زمستان ۱۳۸۳)، "بررسی عوامل مؤثر بر امنیت سرمایه‌گذاری در ایران"، *دوفصلنامه جستارهای اقتصادی*، دوره ۱، شماره ۲، صص ۱۵۶-۱۰۹.
- حضری‌نیا، ناصر (۱۳۸۹)، "نقش شرکت‌های چندملیتی در اقتصاد بین‌الملل"، *دنیای اقتصاد*، شماره ۲۰۸۱، ص ۲۸.
- خلیلی عراقی، منصور و سلیمانی شندی، رقیه (پاییز ۱۳۹۳)، "رابطه بین سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی، توسعه مالی و رشد اقتصادی: مطالعه موردی کشورهای منتخب آسیایی"، *فصلنامه پژوهش‌ها و سیاست‌های اقتصادی*، سال ۲۲، شماره ۷۱، صص ۱۵۶-۱۴۳.
- دارینی، مهدی (شهریور و مهر ۱۳۹۰)، "بررسی موافع سرمایه‌گذاری خارجی در ایران"، *صنعت و کارآفرینی*، شماره ۶۱.
- رضایی، محمدقاسم؛ سبزرو، محبوبه و رضایی پور، محمد (زمستان ۱۳۹۲)، "آزمون اثرات مشوق‌های مالیاتی (شواده) در ایجاد رقابت مالیات، جذب سرمایه‌گذاری و افزایش رشد اقتصادی"، *فصلنامه پژوهش‌نامه اقتصادی*، سال ۱۳، شماره ۵۱، صص ۱۸۷-۱۶۳.
- رهبر، فرهاد؛ متففری خامنه، فرشید و محمدی، شاپور (زمستان ۱۳۸۶)، "موافع سرمایه‌گذاری و تأثیر آن بر رشد اقتصادی در ایران"، *مجله تحقیقات اقتصادی*، شماره ۸۱، ص ۱۱۶.
- سالواتوره، دومینیک (۱۳۷۲)، *نظريه‌ها و سياسه‌های اقتصاد بین‌الملل*، ترجمه حمیدرضا ارباب، تهران: نشر نی.
- سرافراز، لیلا (مهر و آبان ۱۳۸۲)، "اصلاحات اقتصادی و سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در ایران"، *مجله اطلاعات سیاسی-اقتصادی*، شماره ۱۹۴-۱۹۳، صص ۲۰۷-۲۰۰.
- سید نورانی، سیدمحمد رضا (زمستان ۱۳۷۸)، "اثر سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی بر تقاضای کل اقتصاد"، *فصلنامه آینده‌پژوهی مدیریت*، دوره ۱۰، شماره ۴ (پاییز ۱۳۷۳)، صص ۶۹-۹۳.
- شاه‌آبادی، ابوالفضل و محمودی، عبدالله (۱۳۸۵)، "تعیین کننده‌های سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در ایران"، *فصلنامه جستارهای اقتصادی*، شماره ۵، صص ۱۲۵-۸۹.
- ضیایی بیکدلی، محمدتقی، کشاورزیان پیوستی، اکبر (تابستان ۱۳۸۵)، "نقش تسهیلات بانکی در سرمایه‌گذاری خصوصی ایران"، *پژوهش‌نامه اقتصادی*، شماره ۲۱، صص ۲۶۴-۲۲۹.
- علیشیری، بهروز و شمس عراقی، شراغیم (تابستان ۱۳۹۲)، "تأمین منابع مالی و سرمایه‌گذاری خارجی: مبانی، الزامات، اقدامات و دستاوردها"، *فصلنامه سیاست‌های مالی و اقتصادی*، شماره ۲، صص ۸۴-۴۳.
- قانون ممنوعیت به کارگیری اسامی، عنوانین و اصطلاحات بیگانه (اصوب ۱۳۷۵).
- قانون و آیین نامه اجرایی مربوط به تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۱ با آخرین اصلاحات (۱۳۸۴)، سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران، تهران: انتشارات نقش جهان.

کاظمی، آوی (۱۳۸۴)، سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در ایران بعد از ۱۹۹۲ با تأکید بر سرمایه‌گذاری مستقیم اروپایی، رساله کارشناسی ارشد، دانشکده روابط بین‌الملل وزارت امور خارجه.

گروه نویسندهان (۱۳۷۴)، سرمایه‌های فیزیکی خارجی و روش‌های جذب آن، تهران: معاونت امور اقتصادی وزارت امور اقتصادی و دارایی، تهران: چاپ اول.

مرزبان، حسین و نجاتی، مهدی (۱۳۹۱)، "اثر سرریز سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی و نقش قابلیت جذب بنگاه‌های داخلی در بهخش صنعت: مورد ایران (۱۳۷۶-۱۳۸۶)", مجله تحقیقات اقتصادی، دوره ۴۷، شماره ۴، صص ۲۰۱-۲۱۹.

هزبیر کیانی، کامیز و سبزی، کیومرث (پاییز ۱۳۸۵)، "تخمین تابع عرضه سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در ایران"، فصلنامه پژوهشنامه اقتصادی، شماره ۲۲، صص ۲۰۴-۱۶۱.

Aharoni, Yair (1966), *The Foreign Investment Decision Process*, Boston: Division of Research, Harvard Business School.

Barclay, Lou Anne A. (2000), *Foreign Direct Investment in Emerging Economies: Corporate Strategy and Investment Behaviour in the Caribbean*, Published by Routledge, London, PP. 29-38.

Bennett, Leroy (1991), *International Organizations: Principles and Issues*, Englewood Cliffs, N.J.: Prentice Hall, p. 264.

Denisia, Vintila, (2010), "Foreign Direct Investment Theories: An Overview of the Main FDI Theories", *European Journal of Interdisciplinary Studies*, issue 3, Pp.55-56.

Dunning, J. H. (2001), "The Eclectic (OLE) Paradigm of International Production: Past, Present and Future", *International Journal of Economics*, 8(2), PP. 173-190.

Emmert, Bill (1993), *A Survey of Multinationals*, The Economist.

Hymer, S. H. (1976), *The International Corporation of National Firm: A Survey of Direct Foreign Investment*, Cambridge: The MIT Press.

Jackson, Tony (1993), "Multinational take as world economic force", *Financial Times*.

Johanson Jan and Vahlne Jan Erik (1990), "The Mechanism of Internationalization", *International Marketing Review*, 7(4), P.12

Kojima, K. (1973), "A Macroeconomic Approach to Foreign Direct Investment", *Hitotsubashi Journal of Economics*, Vol.14, pp. 1-21.

Moon, H. C.; Rugman, A. M. and Verbeke, A. (1995), 'A generalized double diamond approach to international competitiveness, *Research in global strategic management: Volume 5: Beyond the diamond*, Emerald Group Publishing Limited, pp. 97 – 114 .

Ozawa, T. (1979), "International Investment and Industrial Structure: New Theoretical Implications from the Japanese Experience". *Oxford Economic Papers*, Vol.31, pp. 72-92.

Pitts, E. & Lagnevik, M. (1998), *What Determines Food Industry Competitiveness? In: Trail W. Bruce, Pitts E. (eds.), Competitiveness in the Food Industry*, London: Blackie Academic & Professional, Pp.17-20.

Vernon, R. (1966), "International Investment and International Trade in the Product Cycle", *Quarterly Journal of Economics*, 80, pp.190-207.

سایت‌های اینترنتی

www.economist.com

www.fa.wikipedia.org

www.investiran.ir

www.unctad.org

www.worldbank.org